BAYAN YANI

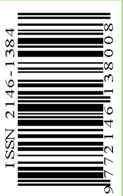
109

MAYIS-HAZİRAN 2021 / 04 15 TL K.K.T.C:17 TL.

Uzun süren küresel pandemi, işsizlik, toplu göçler, ölümler, eğitimin durma noktasına gelmesi, yalnızlık duygusu, belirsizlik, depresyon, geleceğe dair uzun vadeli planları sıfırladı!..

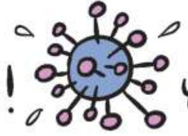
ON YIL SONRA KENDİNİ NEREDE GÖRÜYOSUN?..

OFF HİÇBİR YERDE!.. BAHAR GELSİN YETER!..

O KADAR ÇOK EVDE KALDIM Kİ DAHA ÖNCE HİÇ ...YAPMAMIŞTIM!

Betül YILMAZ

DAHA ÖNCE HİÇ MUTFAK SERAMİKLERİNİ BOYAMAMIŞTIM

DAHA ÖNCE HİÇ BU KADAR CİLT BAKIMI YAPMAMIŞTIM

DAHA ÖNCE HİÇ BU KADAR GÜN DOĞUMU İZLEMEMİŞTİM

DAHA ÖNCE HİÇ BU KADAR YÜRÜMEMİŞTİM

SEN DE GÖNDER ÇİZEYİM ONI... betulyilmaz17@gmail.com YA DA

BAYAN YANI AKTÜEL

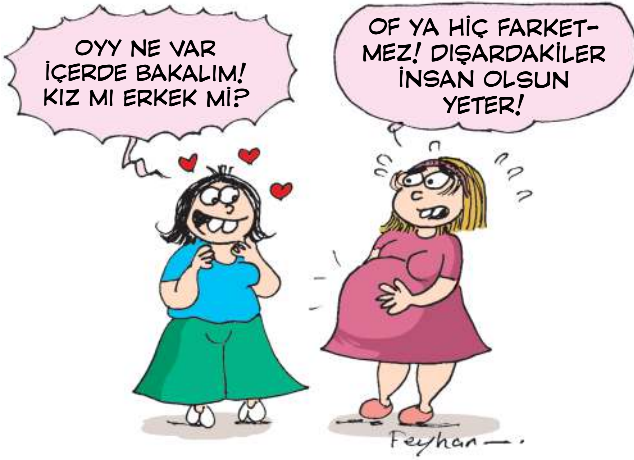
Sağlık Bakanı Fahrettin Koca: Çin söz verdiği 100 milyon aşıyı göndermedi.
Aşı tedarik sıkıntısı var.

Biontech aşılarının ikinci dozları ileri bir tarihe ertelendi.

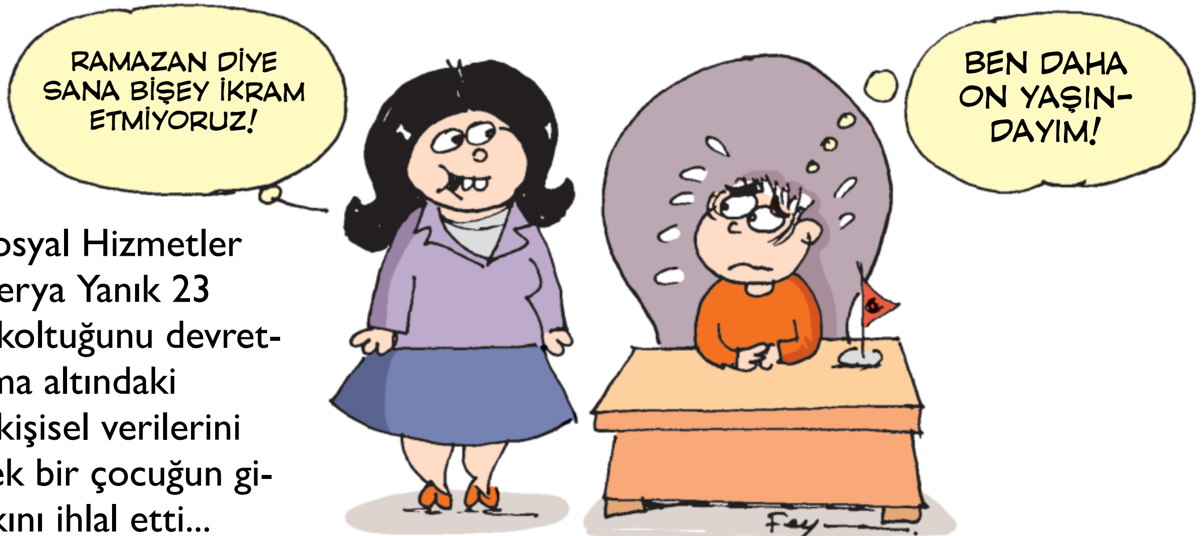
3 yılda 60 bin çocuk cinsel istismara maruz kaldı.

ODTÜ öğrencileri griye karşı direnmeye devam ediyor.
Hayat renkleriyle güzel!

Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Derya Yanık 23 Nisan'da koltuğunu devrettiği koruma altındaki çocuğun kişisel verilerini ifşa ederek bir çocuğun gizlilik hakkını ihlal etti...

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

● Köşeyi hazırlamaya başladığımda **İkizdere**'deki taş ocağı protestolarında direnen yaşlı insanlara gaz sıkıldığını gördüm tam. Yani haber portallarını açtım, bam! Günlük cinnet kotamı doldurdum o an ama du bakalım nası bitiricez bu ayki köşeyi.

● Nokta atışı yapılırcasına **random** yerlerde madendi, taştı, mineraldi, zarttı zurttu aranıyor olması? Bu beni çok işkillendiriyor, bilin istedim.

● Kendisine sürekli olarak işkence uygulayan kocasını öldüren **Melek İpek**'e tahliye kararı geldi. Heyt be! Durmuş saatin doğruyu gösterdiği ana denk geldin Melek, yolun ışıklı olsun!

● Sevgili **Mısra Öz** yoğun bakımdan çıktı nihayet. İçimizi bir kez daha habersiz indiren bi umut doldurdu. Senin de yolun ışıklı olsun Mısra! Adalet arayışının her daim yanındayız!

● İstanbul'da meydan muharebesi gibi bişi oluyor bi süredir. **İBB**'nin yerleştirmeye çalıştığı **Halk Ekmek** büfelerine AKP'li ilçe belediyeleri aslanlar gibi direniyor. Ekmek lan bu, ekmek… Allalla yau!

● Tam kapanma görünümlü **işçisin sen işçi kal**. Yersen.

● Çin aşısı, Alman aşısı derken, şimdi Rus aşısı gelecek diyollar. Her ay size yepisyeni bi aşı haberi veriyorum. Hadi gene iyisiniz köftehorlar!

● Amerikalı **Vitaliy Grechin** adlı bir şahıs, **Dubai**'da lüks bir otelin balkonunda çıplak mankenlerin fotoğraflarını çektiği için gözaltına alınmış. Grechin, "Belki de tüm Orta Doğu'da seks işçilerinin sayısının en yüksek olduğu yer. Burada kimi tanıyorsam ya uyuşturucu madde kullanıyor, şeyhler dünyanın dört bir yanından haftada elli – altmış kız getirtiyor" demiş. Ben değil Grechin diyor. Elçiye zeval olmaz.

● **Güney Kore**'de bir CEO çalışanlarına regl izni vermediği gerekçesiyle iki milyon won (14 bin 966 lira) para cezasına çarptırılmış. Bizim burada patronların "**regl**" kelimesini kaldırabileceklerini zannetmiyorum. Kelime tamamlanmadan, hafizanallah, kalp krizi falan geçirebilirler. Hele **orkid** falan gördüler mi, aman yarabbi, aniden soluk durması yoluyla öleyazıyorlar.

● **Hindistan varyantı**, Hindistan'ı çok feci vurdu. Sağlık sistemi kitlendi, insanlar hastane kapılarında can verdiler. Yeri geldiğinde dünyanın beşinci ekonomisiyiz diye övünen yetkililer sessiz. Dünyanın bütün Hindistanlarında böyle oluyor bu iş demek. Vatandaşın ölümüne sağır, kör, dilsiz yöneticiler.

● **Yeni Zelanda**'daki konseri gördünüz mü? Nasıl canım çekti anlatamam! Sanki bir ömür önceydi gittiğim son konser. Sanki koca bir ömür önceydi, yaşadığımız yıllar. Pandemiden de önce. Bildiniz siz.

● **Kıbrıs**'ın iç işlerine karışmak suretiyle demokrağsiyi öğretmeye mi çalıştık biz az önce? Hmmm…

● 100 binin üzerinde açık olmasına rağmen **MEB**, bu yıl altmış dokuz bin ücretli öğretmen atamış. Hem de bu öğretmenlerin yaklaşık sekiz bini lisans mezunu dahi değilmiş. Fırsatlar ülkesi yemin ediyorum! Ben de gideyim de yarın avukatlık büromu açayım öyleyse. E madem edebiyat fakültesi mezunuyum, neden avukat olmuyorum, değil mi ya?

● Bakanlık ucuz demişti, ama görünüşe göre **Ticaret Bakanı Ruhsar Pekcan**, dezenfektanı kendi bakanlığına yüzde yetmiş beş daha pahalıya satmış. Yani bunun böyle olduğunu öyle biliyorduk ki, yani o kadar biliyorduk ki, ben eminim bazıları oranı dahi biliyordu.

● Avukat olamazsam, hukuk fakültesinde işe girerim ben de.

● Öğrencisi derse girmeyen öğretmenden maaş kesintisi yapılacakmış. **Maaşları ödeyemeyecek olm bunlar loading……………….**

● YTÜ'de **Nurullah Arvas** isimli akademisyen, profil resminde "İstanbul Sözleşmesi yaşatır" görseli olan öğrenciyi "Bu şekilde dersime giremezsin" diyerek dersten atmış. Merak ediyorum da bu zat-ı muhteremin de maaşından kesinti olacak mı, zira öğrencisi eksik kalıyor da.

● İngiltere'de okul gezisinde sarhoş olup öğrencilerini striptiz kulübe götüren bilgisayar öğretmenine üç yıl görevden uzaklaştırma cezası verilmiş. Adamlar yaşıyor bu hayatı ama! Kabul edelim güzel yaşıyorlar. Biz de olsa ancak mevlüt pilavına bir kaşık daha sallayıp mide fesatı falan geçirtirler en fazla.

● **Beyoğlu**'nda yabancı uyruklu bir kadın, kendisini darp etmeye çalışan erkeği çivili sopayla dövmüş. Baygınlık geçiren erkeği çevredekiler zor kurtarmış. Lan! Kabul edin çok sürprizli son, çok bahahahahalı son. Plot twist gibi plot twist.

● Kendisini "**evliya**" olarak tanıtıp Allah'la doğrudan görüştüğünü iddia eden **Rafet Efendi** kod adlı gözaltına alınmış. Kendisine başvuranlardan ev, para ve arsa almakla suçlanıyormuş. Ne var yani? Rafet Efendi de bi şansını denemek istemiş. Ruh ikizlerini arıyor adam. Üstüne gitmeyin çok.

● Beni bütün bu saadet zinciri dolandırıcılık halkalarından koruyan şeyi açıklıyorum; öyle sandığınız gibi üstün zekam, mantıklı kişiliğim, efendime söyleyeyim harikulade ileri görüşlülüğüm felan değil. Teknolojiden anlamıyorum da ben… Öyle kripto paraymış, borsaymış, yatırımmış hak getire. Aman iyi ki yani.

● **Thodex**'le nası gene bir dolandırıcılık kapısı buldu yurdum hin akıllısı be! "**Dolandırıcı**"dan bol bir şey yok memleketimizde. He bir de "**dolandırılan**" tabi. **Ruh ikizleri** bunlar.

● **Kanal İstanbul**, kara delik gibi sadece **Marmara**'yı değil, İstanbul'un Avrupa yakasındaki barajları da yutacakmış ve bu yüzden **Trakya**'da İstanbul için baraj inşa edilecekmiş. Lan İstanbul'dan daralıp Trakya'ya kaçmıştım daha öte mi gidem napam bıkdım yağmanızdan illallah ettim ulan!

- Bakan **Derya Yanık**, 23 Nisan'da ağırladığı on yaşındaki çocuğa **ramazan** diye şeker ikram etmedi biliyorsunuz. Şu kadarını söylemek istiyorum, mesela bu olay **İran**'da cereyan etseydi, o çocuk muhtemelen şekerini alırdı. Zira din bile on yaşında çocukların şekerine çikolatasına karışmamış. Ama tabi bizde her şey ticaret Allah bin bereket versin.

- **Yunanistan**'a kaçacayim yemin olsun. Dede tarafı Dramalı benim, gidip **Drama Köprüsü**'nün tapusunu alayım da görün siz.
- Diğer seçeneklerim arasında Kırcaali, Makedonya'nın bilmediğim bir kasabası ve bir de Rusya var… Soy kütüğüm çok renkli, ihtimaller sonsuz, atalar sağ olsun.
- **Gri pasaportum** olmadığından kelli ata toprağında kendime bir yer edinmek peşine düşeceğim ben de. Garibanlık işte. Nabarsın.
- **Bill Gates**'in kripto para değil, Trakya'da toprak aldığına dair birtakım söylentiler dolaşıyor. Zaten kimliği açıklanmayan bir şirketin, Trakya'dan parsel parsel toprak aldığını buralarda bilmeyen yok. Bill Gates buradan toprak alıyorsa ben de taşınmayayım bari. Adam koronayı bile bildiydi. Belki uzaylı istilası olacak, dünya yaşanmaz hale gelecek ve Trakya en yaşanabilir yer olarak kalacak? Olmaz mı? Olur mu olur.
- Bu arada, sen bunca yıl dur,

Zarrab'ı kıskançlık yüzünden boşa. Valla bravo!

- **Tom Cruise**, Görevimiz Tehlike 7'nin çekimleri sırasında vagondan düşmek üzere olan kameramanı son anda kurtarmış. Biliyorsunuz kendisi dublör kullanmadan ve hatta bazen emniyet ipi dahi kullanmadan tehlikeli sahnelerde de oynuyor. Bu **Scientology** tarikatında uzaylılarla ilgili bi takım inanışlar var ya, gülüp geçtiğimiz hani… Bi daha mı düşünsek acaba.
- Başıma bir şey gelmeyecekse, **128** vardı ya hani. İşte o 128 noldu acaba diye sormak istiyorum. Ama sormuyorum çünkü çok ayıpmış bunu sormak.
- **Camdaki Kız** dizisiyle bekaret testi gündeme geldi. Bir de **Hazal Kaya**'nın yıllar önce bu minvalde bir senaryoya nasıl direndiği. Sevgili Hazal Kaya, sana çok sevgi besliyordum, artık bir de büyük saygı duyuyorum. Böyle sıradan, böyle hayatın içinden ve böylesine alelade devrimci hareketler bizim yolumuzu aydınlatır çünkü.

- Bu ayın en yas tutulası olayı; altı bin kilometre karelik alanı ile dünyanın en büyük buzul dağı olarak bilinen A68'in parçalara ayrılarak erimesi ve tamamen yok olması olabilir. Sizi bilmiyorum ama bana derin bir iç sızısı verdi. Devri daim olsun diyeceğim ama olacak gibi görünmüyor.
- Bu ay çok fazla siyaset konuşmak istemedim. Aylardır pandeminin gölgesindeyiz, şimdi tam baharın en kıyak zamanında bir de üç hafta tam kapanma ile evlere tıkılacağız, şey, işçiler hariç tabi. Yeterince daraldık, bu ay böyle **light** köşe olsun. Baharla kalın, çiçekle böcekle kelebekle kalın.

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu
Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

"Yalnız" ve Kadının Görünmezliği

"Bir kadın için en büyük erdem unutmaktır. Rahat etmek istiyorsan unutacaksın. Neyi unutacağız? Görülmemeyi mi, parçalanmayı mı, sessizleşmeyi mi, eylemsizleşmeyi mi?.."

Zeynep Kaçar-Yalnız

Kadına yönelik şiddetin, cinayetlerin önlenmesi için aydınlık günlere çıkışın mücadelesini veren bir kadın hareketine rağmen, bugüne kadar yapılanların birer kağıttan kale olduğunu kanıtlamaya çalışan bir düzende, hala sesimizin yettiği kadar eşitlik için bağırıyoruz. Dünya değişirken, yaşadıklarımızın değişmeyişine isyan ederek ve reddederek. Bir dinmez acı kadınlık. Tam da böyle günlerde çıktı Zeynep Kaçar'ın romanı Yalnız. Bir görünmez kadının öyküsü Yalnız. Sevildiğini zannederek ve severek evlendiği kocası bir tarikat şeyhine dönüşürken yok olan Feray'ın, görünür olma acısına tanıklık ediyoruz romanda. Bir evin duvarları içine hapsedilen yaşamına eşlik ettiğimiz bu kadın çok tanıdık; ataerkil düzenin kurbanı Feray. Sesi, sözü, benliği, varlığı ondan alınmış bir kadın. Bambaşka bir yaşam düşlerken kendi evinde cehennem hayatına mahkum olan bir kadın. O eve girmeden önce Feray; şarkılar söyleyen, hayaller kuran, aşık olunca ayakları yerden kesilen gencecik hayat dolu bir kadın. Bir rock grubunun solisti olacakken yaşamı bir anda değişiyor. Feray'ın başına gelenleri anlaması, yaşamının elinden alındığını kavraması ve buna dur demesi yıllarını alıyor. 14 yıl sürüyor evliliği, pardon esareti!.. Feray'ın yalnızlığında binlerce kadının yaşamı var. Feray'ın kimliğinden koparıldığı ve görünmezleştiği, kültürel faşizmin kıskacında uğradığı psikolojik şiddet ve manipülasyon her gün yaşanıyor bu ülkede. Sadece Feray mı? Muhafazakarlaşmanın içinde toplumun bütününden koparılıp hapsedilen öyle çok Feray var ki. Ben bu satırları yazarken sosyal medyaya bir video düştü. Adamın biri tanımadığı bir kadına metro istasyonunda giysilerine bakıp edepli olması için bağırıyordu. Yalnız'ın öyküsü yalnızlar yaratanların sırtını sıvazlayanlar sayesinde çoktan sokağa taştı.

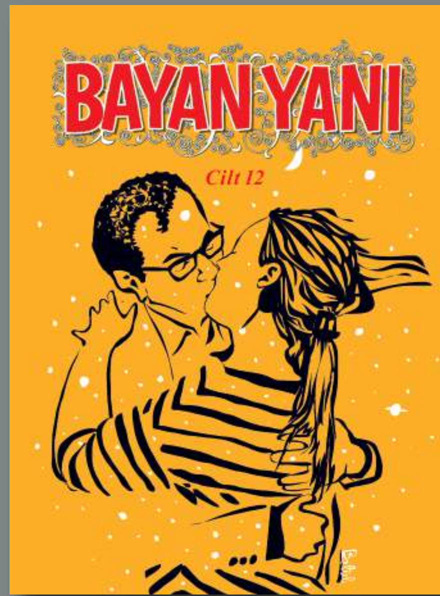

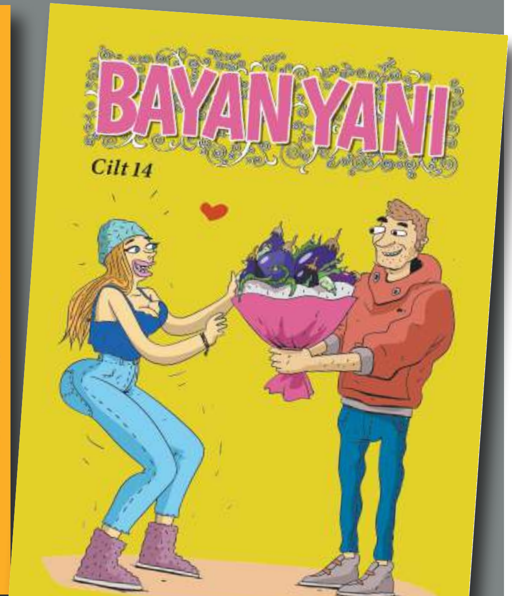
Romanda Feray'ın evdeki yaşamını kocası ile ilişkisini tanımlayışı yürek burkuyor. *" Bir ev hayvanıydım. Halının püskülü, banyonun sabunu, en çok mutfağın çaydanlığıydım. Hep senin bir şeyindim ben, hangi odadaysam, o odanın süsüydüm ben. Öldüğünde ardından hikayesi anlatılmayacak, adı anılmayacak, sesi duyulmayacaktım. Bir ev hayvanıydım. Senin hayvanın. Şahsi malındım… Ne yapsan canım acımazdı benim, türlü türlü numaralarım vardı. Havada uçabilen, suda yüzebilen, halıda sürünebilendim..."* Feray'ın evcilleşmiş bir hayvana dönüşmesi acılı. Her seferinde dozu daha da artan cezalarla evcilleşiyor. Evcilleşirken *"görünmez"* olmayı da öğreniyor.

Kadınların ülkemizde başlarına gelenlere katlandıklarını, sabrettiklerini düşünmek en kolayı. Evlendikleri erkeklerin bir gün kendi katilleri olmalarına giden süreci izledikleri için çoğu zaman içten içe pek çoğumuz benzer düşüncelerle suçluyoruz bile kadınları. Neden bırakmadı? Ayrılmadı? Soruları sormak kolay yaşananları bilmeden. Bir kadın neden kendi hayatını mahveder? Bir gün değişir mi? Beni yine sever mi? Dedikleri için belki de. Bu kadar basit belki de. Ben bu satırları yazarken Antalya'da kendisine işkence eden kocasını öldüren Melek İpek tahliye edildi. Kimbilir onca zaman Melek neler için katlandı bu zulme, işkenceye. Kim suçlu? Melek suçlu değil. Ataerkil sistemden kim nasipleniyorsa fail o, azmettiren zaten belli. Feray da benzer iç çatışmalarla bizimle konuşuyor kitapta ve tek bir yanlış seçimin bedelini ağır ödüyor. Diyor ki; *"…kime kızmam gerektiğinden bile emin değilim şimdi. O, yavaş yavaş beni değiştirip kendine ait bir eşyaya çevirirken, onca zaman, onca yıl, ay ve gün ve saatin hiçbirinde, hiçbir anda, hiçbir şey yapmayan, olan bitene bir yabancı gibi dışarıdan bakıp, kendi hayatını koruyup kollayamayan ben değil miydim?.."*

Feray özgürlüğüne kavuşuyor. Nasıl kavuşuyor onu da okuyun ve siz bulun. Ancak Feray'a benim gibi siz de sarılma isteği duyacaksınız. Feray kitabı bitirdiğinizde yanı başınızda olacak...

**Zeynep Kaçar, 2021. Yalnız. Doğan Kitap, 216 sayfa.*

BAYİİLERDE

BAYAN YANI
2021- 04 - MAYIS-HAZİRAN
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu

Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50

FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

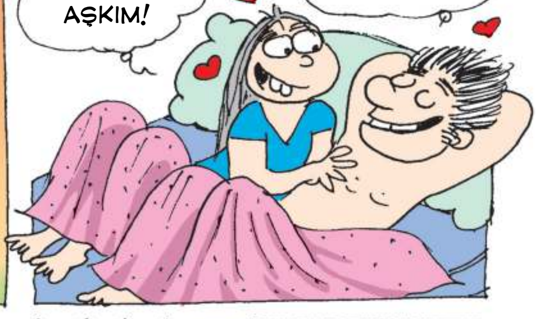
Pandemide Aşk

Feyhan Güver

İpek Özsüslü

FETİYE NENE

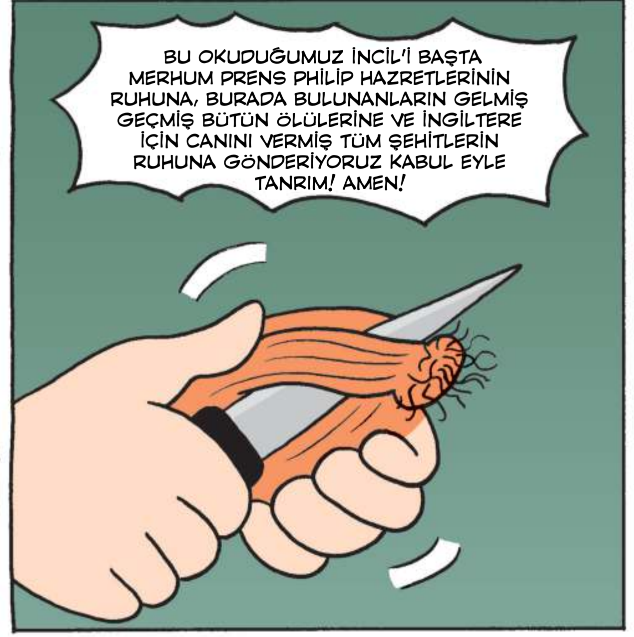

AL OĞLUM ŞUNU KAPININ ÖNÜNE KOY...

SUZANNA! SEN SOĞANLARI KES.. KÜÇÜK KÜÇÜK!
MARTA SEN DE DOMATESLERİ YIKAYIP, LİMONLARI DİLİMLE...
60 TANE ŞEFFAF TORBA GETİRTİN!

AL BU SOĞANI CENAZEYE GİDERKEN ÇANTANA KOY. LAZIM OLACAK!
BEN LAHMACUN YEMEM ONA GÖRE.. İŞTAHIM YOK.
AAA YANAN YER AYRI, YENEN YER AYRI LİLİBETH!
GEL BAKİİM HAYIRSIZ TOSPAAĞAA!
BABAANNE! FETİYE HALA!
GULP

DEDENİN GÖZÜ AÇIKTI HARRY... JAPONLA YAPIŞTIRDIK BİLİYO MUSUN? SANA HASRET GİTTİ!
FANİLALARINI, BRİÇ OYNARKEN CEBİNE KOYDUĞU UĞURLU DENİZ KABUĞUNU VE GOLF TAKIMINI SANA BIRAKTI..
AHHH DEDEM AHHH.. GARİP DEDEM..

BACIM AĞLAYAMIYORUM HADİ AL DA DOĞRA ŞU SOĞANI!!
TAMAM.. KAPAT GÖZLERİNİ,BİRAZDAN GÖZYAŞLARI ŞELALE..

BU OKUDUĞUMUZ İNCİL'İ BAŞTA MERHUM PRENS PHİLİP HAZRETLERİNİN RUHUNA, BURADA BULUNANLARIN GELMİŞ GEÇMİŞ BÜTÜN ÖLÜLERİNE VE İNGİLTERE İÇİN CANINI VERMİŞ TÜM ŞEHİTLERİN RUHUNA GÖNDERİYORUZ KABUL EYLE TANRIM! AMEN!

AHHHH CANDI BENİM KOCAM CAN!
ÇOK ZAMANSIZ OLDU BU GİDİŞ FİLİP ENİŞTEM!

BUYRUN PEDER KOCAMIN RUHUNA LAHMACUN DAĞIYORUZ!
AL CANIM, BUNLARI DA MEGHAN VE ARCHİ'YE GÖTÜRÜRSÜN!
ALLAH KABUL ETSİN MAJESTELERİ!
KAYNANAMA AYRI PAKET VERMEDİ!

GECE
7'SİNDE DE KURABİYEYLE MEYVE SUYU DAĞITALIM.. OPRAH'A DA LAHMACUN GÖNDERSEYDİK KEŞKE HARRY 'LE
YARIN DA FISTIKLI HELVA KAVURAYIM..AAAA LİLİBETH AĞLIYO MUSUN SEN?
BUNDAN SONRA KİM KLOZETİ ISITACAK, BENDEN ÖNCE OTURUP..
AYAKLARIMI KİM ÖFELEYECEK.. ÜHÜHÜHÜÜ!

ÜZÜLME ALLAH SEVDİĞİNİ ERKEN ALIR YANINA..
AY FETİYE AHAHAY ADAM 99 YAŞINDA ÖLDÜ NE ERKENİ? ÇOK YAŞA SEN EMİ!
HER ÖLÜM ERKENDİR BACIM... ALLAH SANA BANA UZUN ÖMÜR VERSİN AMİN.. AHAHA!

atilla atalay

SIDIKA

EKONOMİK KRİZ ADAMLARI

- Kız dökmesene suratını şu evin ortalık yerine. Üç gündür binerden dört milyon parça felan düştü yüzünden. Sokağa çıkma kısıt zaten; bütün gün evde dipdibeyiz, bi de senin "atı ölmüş çingen suratı" nı çekmiyim. Ramazan vakti depresyon günahtır hem... Sana diyorum cadı, somurtma anneye...

- Hareketim şahsii diil anne, içimden ööle geliyo. Yani bi düşünsene "ev kızı" olma statüm bile elden gitti. Babam ve abim ekonomik kriz nedeniyle işsiz güçsüz, günlerdir evdeler. İki "ev herifi" bir olup hayatı bana zindan ediyolar. Bu ev artık bana dar geliyo. İzninizle, ekonomik kriz geçinceye kadar bi müddet içime kapanıcam...

- Çık kız içinden çabuk.

- Israr etme anne kapalıyım...

- Edepsize bak, biz senin yaşındayken ramazan vakti sahura kadar açık kalırdık.

- Yaa nereye çıkıyim içimden anne yaa. Babam salonu kapmış vara yoğa hır çıkarıyo, abim desen mobil rahatsız, evin içinde dip köşe beni kovalayıp kıllık yapıyo. Neymiş efendim, "Oruç kafayla biraz sinirli oluyomuş insan" mışmış...

- Oruç kafa deme abiye...

- Kendi diyo ööle... "Abicim, sıkılıyosan azcık dışarı çık, köpeği gezdir, hayvan gezdirme serbest bak" felan diyorum, yok... Ööle mamruk gibi dikiliyo tepemde...

- Sen de gitme lan çocuğun üstüne. Naapsın işte bu ekonomik kriz vaktinde. Cebinde üç kuruş parası yok, tıkıldı kaldı evin içine. Şu ara birkaç müteahit felan hariç herkes aynı zaten. Görmüyo musun memleketin halini, işsizleri bile işten çıkarıyolar.

- Nasıl yani? O dediğin hangi şekil anne? İşsizleri bile işten çıkarıyolar bir ne demek? Hallüsünasyon musun sen anne yaa?

- Kız, Bedriye Abla'nın beyi Buhran Abin var ya. O her sabah Sirkeci'ye İş ve İşçi Bulma Kurumu' na gidiyodu. O'na bile "Artık gelme sen buraya" demişler. Yazık kız, zati bir yıldır işsizdi adam, iyice şeetmiş kendini... Yani anla artık sen vaziyeti. Memleket ölmüş de ağlayanı yok.

- Canım orası ööle tabi. Bak gaste yazıyo bugün, mafya bile tetikçilerini beşer onar işten çıkarıyomuş. Ünlü Baba Cartlak Kerim 25 tetikçisine yol vermiş. Mafya' da bile bıçak kemiğe dayanmış artık.

- Oh olsun eşşoğleşeklere adım başına çete kurup soyarsan tabi batma noktasına gelir memleket. Şimdi neyi soyucak bakalım hayv... Ay tööbeler tööbesi. Ay, ne diyom ben oruç aazımla. Kız hep senin yüzünden, çete mete diye mevzuu açıp asabını bozdun, dilini çözdün insanın... Hadi yürü git yine içine kapan, günaha sokma anneyi.

- Tamam ama, soonadan gelip ufacık bi fikir alışverişi için açtırmak yok kepengleri. Özellikle babam "Top patladı mı... Bizim belediye en son kimdeydi, uzaktan kanal arama hangi tuşta" gibi incirlik üssünü doldurmayan muhabbetlerle bana eziyet etmesin. Zorla tavla da oynamam, onu da söyliyeyim. Her seferinde bilerek yeniliyorum, gene de mızıkıyo. Samim'le oynasın, birbirlerini oyalasınlar. Tuhaf tamiratlara da yardım etmem. En son TELE-1 kanalını çıkarıcam diye televizyonu, çanağı felan kurcalarken, ailecek çarpılıp kömüre dönüyoduk.

- Kız naapıcan az idare ediver işte adamı. Diyorum işte sana, erkek kısmısına işsiz evde oturmak hiç iyi gelmez... Boşluktan ne dediğini naaptığını biliyo mu bakalım adam. Ööle kendi kendine bi takım uyduruk tamiratlar, akla ziyan geyik mevzuuları da bulmasa deliriverir maazallah herif. İhihi, hiç unutmam annemin bi lafı vardı bööle durumlar için... "Boş kalan bakkal sıkıntıdan teraziye koyup t.şaklarını tartarmış" diye... Böyk... Ay kız ne dedim gene ben?

- Tekrar edemiycem anne. Bi de benim oruç sakatlanmasın şimdi...

- Hep senin yüzünden cadaloz. Ev şeytanı.

- İhih... Tamam canım üzülme sen. Alt tarafı, söölediğin bi halk deyimi. İşşizlikten bunalan yurdum insanına tam oturuyo. Bakkalın bu hüzünlü durumu yekten küfür sayılmaz, muhtemelen günah da diildir. Şu sıra bütün KOBİ'ler aynı şeyi yapıyo zaten...

- Onlar kim kız?

- Küçük ve orta boylu işletmeler. Krizden en çok onlar etkileniyomuş...

- Nasıl yani, gaste mi yazıyo. Şimdi o kadar adam birden şeylerini tartıyomuy... Tööbe. Kız bi sus... Konuşturup da mütamadiyen günaha sokma insanı...

- Ehu... Ben naapiim yaa, kendi kendine söölüyosun... Esasen çok komik bi kadınsın sen anne yaa... İhihihi... Gel bakkim kaçma da mıncıklasın seni bi kızın... Gel şuraya gel... Korkma ifrahata kaçmadan gıdıklıycam...

- Elleme kız anneyi... İçime kapadım kendimi ben. Öbür türlü olur olmaz konuşuyorum... Kı... Ya elleme dedim. Kapattım içime kendimi ben...

YETERSİZ BAKİYE

ÖFKE KONTROLÜ

BETÜL YILMAZ

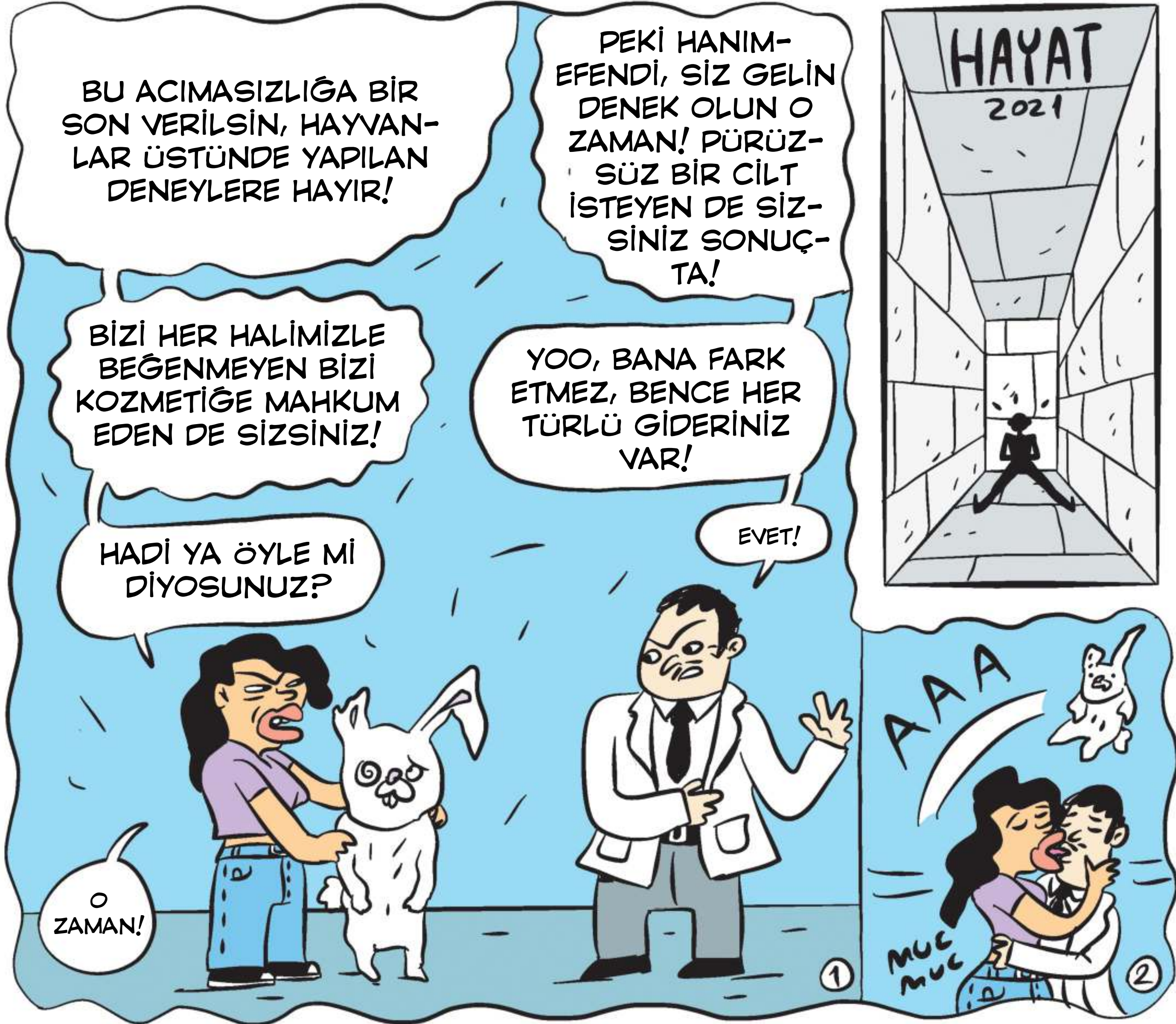

NEĞATİF ÇIKTIM

BETÜL YILMAZ

Tanrı Makarnayı Korusun!

yaseminolur@yahoo.com **Yasemin Olur**

Benim annem Rapunzel'di. Saçları poposunu bile örterdi. Evimiz zemin katta olduğundan Prens babamın eve girmesi için bu uzunluktaki saçlar yeterliydi. Sarıydı saçları. Lüzumundan fazla sarı. Hâlbuki bütün mahallemizde kara saçlılar yaşardı. Annem başka bir âlemden gelmiş olmalıydı. Lüzumundan fazla sarı saçları olan insanların ülkesinden. Beline kadardı saçları. Babam cama tıklatır, "Sal güzel saçlarını Rapunzel!" dedi miydi annem bir kafa hareketiyle saçlarını aşağıya sallandırırdı. Babam elinde iki ekmek, bir şişe sütle pencereden içeriye atlardı. Eve ekmek getiren prensler en güzel prenslerdir. Annemin gözü ekmeğe bakıp ışıldardı. Ekmeğin birini ben yerdim. Birini Rapunzel'le Prens bölüşürdü. İçimde kurtlar vardı benim. Annem öyle derdi. Annem öyle dedi miydi babam da bıyıklarını burup gülümserdi. Gözleri beni hiç görmezdi. Ben şeffaf bir şişkoydum o zaman. Sokaklarda koşturamayıp tıkanırdım ama bunu pek de kimse önemsemezdi. Şişkoluk bir yere kadar sağlıklı olmak demekti yoksulların ülkesinde. Fazla yağ fazla sağlık ve bir gün bütün mahalle olarak bitle donandık. Ben Rapunzel'in kızıydım. Saçlarım karadan açık, sarıdan kara. Kafamdaki kaşıntıların sonunu gazla getirdi annem ve makasla. O zaman daha tıp icat edilmemişti. Bitleri gazda boğarak öldürüyordunuz. Kafa derinizin de ölümünü göze alırcasına. Çok gaz kokladım ben. Kafamda hayallerin arttığı zamanlardı. Gaz kokladıkça mutlu olmayı fark ettiğim bir sabah evde kısa saçlı bir kadınla karşılaştım ve gaz bile canımın acısını unutturtamadı. Annem Rapunzel artık kısa saçlı bir kadındı. Annem Prenses Diana olmuştu. Bitlerle mücadele edemediğinden saçlarını kısacık yapmıştı. Yüzündeki ışıltı sanırım saçlarındaki bitler tarafından emilip - hangi çöplüğe atıldığını bilemem-yokluğa karışmıştı. Diana'nın saçları gibi kısacık. Prenses Diana saçı yaptırınca onun yüzündeki hüznü de takınmanız gerekiyor sanırım. Ve erkenden ölüp gitmeniz... Diana'yı öldürdüler. Annem kendi öldü. Kendi içinden. Minik bir kan pıhtısıyla.

Annemin Diana saçı yaptırdığı akşam televizyondan savaş izliyorduk. Ciddi ciddi korkuyordum. Bombalar filan... O akşam bir şeyler yapmaya karar verdim. On yaşındaydım ve on yaşındaki her çocuk gibi süper güçlerim vardı: Mesela bir sığınak? Ne kadar zor olabilirdi ki? Yeraltında güvende oluruz gibi geldi. Ölülere ve yeraltındakilere kimse bir şey yapamaz. Evin en uygun kazı noktalarını araştırmaya başladığımda tahtanın ve betonun kazılmasının ilk etapta zor olduğunu fark ettim. Karşı apartmanın altındaki ağacın toprağına gözümü diktim. Ertesi sabah çocuklara savaşı ve kurtuluş planlarımı anlattığımda onları heyecanlandırmayı becerebildim. Dünya benim umurumdaydı. Yaşamak umurumdaydı. Onların da umurunda olacaktı. Üç kişiydik. Ağacın dibinden bir temel kazacaktık. Bütün sokağın altını kaplayacak kocaman bir sığınağın ilk adımıydı bu. Yaptığımız bu kahramanca hareket karşısında tabii ki yetişkinler de sessiz kalmayacaklardı. Hepsi bu temel kazmaya ortak olacaklardı ve hiçbir bomba bize dokunamayacaktı. Yıldızlar gibi yağsalar da… Biz güvende olacaktık. Savaş geçene kadar orada kalacaktık. Kaşıkladık toprağı. Evden ben getirmiştim kaşıkları. Bizim evde eksilen eşyaların kimse farkına varmazdı. Alırdınız ve biterdi. Kaşıklarla oluşturduğum kazı ekibinden memnundum. Yardıma gelen olursa iş hızlanır diye düşünürken arkadaşlardan birinin annesi bizi fark etti. Camdan bakıyordu. Biraz sonra yanımızdaydı. Derken bir eli kendi kızının kulağını çekiyordu. Diğer eli başka bir arkadaşın kıçına vuruyordu. Ben de usulca kaçıyordum. Şükürler olsun ki üçüncü eli yoktu.

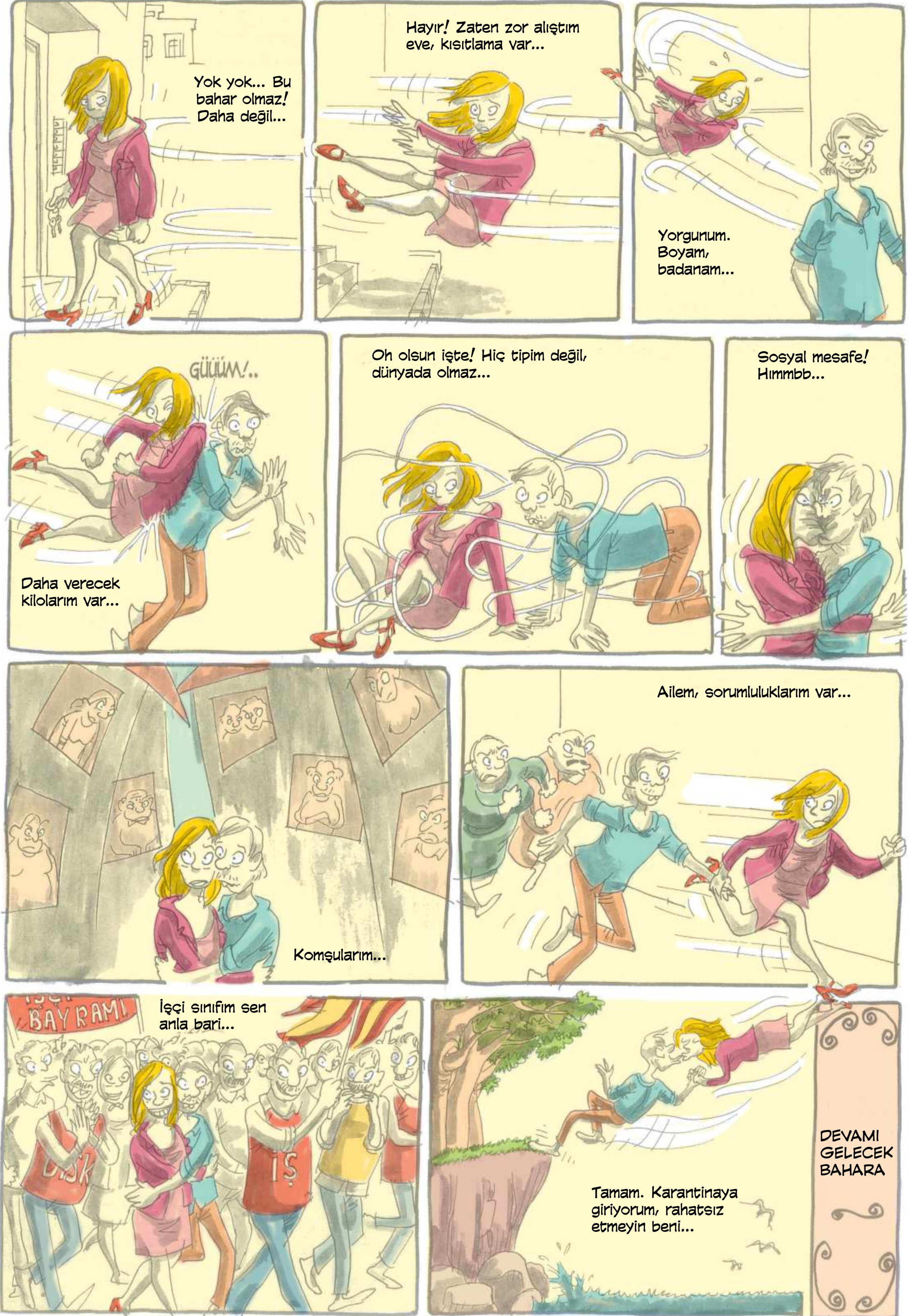
Kaşıklar ağacın dibinde kalmıştı. Ayağımdan terliklerimi fırlatıp eve girdiğimde annem yüzümdeki yıkıntıyı anlamıştı. Annem üzerindeki tereyağlı salçalı kokuyla bana sarıldı. Hepimiz ölecektik bir savaş olduğunda. Annemin bu sıcak tereyağı kokusu yok olacaktı. Bir sığınağımız yoktu. Bombalar yeşil ışıklarıyla kafamıza yağacaktı. Babam geldiğinde sofraya oturduk. Babamın anneme bakarken gözünün içinde oluşan minik ışık yok olacaktı. Biz yok olamayacak kadar güzeldik. Annem hepimizin tabaklarına salçalı makarna koydu. Birden içime dolan huzuru hatırlıyorum. Tereyağlı salça kokusunu annem gibi içime çektiğimi hatırlıyorum. Sonra tokluğun verdiği sevinci. Olur ya kafamıza atılan bombalardan sıyrılmayı başarırsak makarna bizi hayatta tutardı. Makarna sığınılacak sağlam bir limandı gerçekten.

Tanrı Makarna'yı Korusun. En azından bunu yapabilir diye düşünüyorum.

Amin…

BAHAR VİRÜS DİNLEMİYOR

Mena Mangal'ın İzinde...

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

"Bu güzel ruhun kaybından dolayı gözyaşlarım dinmiyor. Sesini yükseltmekten çekinmezdi, halkı için her zaman sesini yükseltirdi…"
Wazhma Frogh, Kadın Hakları Aktivisti

11 Mayıs, Afgan gazeteci ve insan hakları savunucusu Mena Mangal'ın evinin önünde uğradığı suikast ile hayatını kaybedişinin ikinci yıl dönümü. Ofise gitmek için araç beklediği sırada motosikletli saldırganlar tarafından ateş açılmış ve Mangal 11 Mayıs 2019 tarihinde hayatını kaybetmişti.

Mangal öldürülmeden sadece bir hafta önce sosyal medya hesabından ölüm tehditleri aldığını, tehditlerin artık ayyuka çıktığını ifade etmiş ve sözlerini "**ölümden korkmuyorum**" diye sonlandırmıştı. Çünkü hem Mangal hem de Mangal'ı takip eden herkes, devletin Mangal'ı korumak için harekete geçmeyeceğinden emindi.

Bu köşede zaman zaman hikayelerini kaleme aldığım diğer cesur kadınlar gibi Mena Mangal da öldürüleceğini bildiği halde ideallerinden vazgeçmeyen korkusuz kadınlardan biriydi. Çünkü, daha önceleri de defalarca yazdığım gibi, öldürülebileceğinden şüphe duymakla öldürüleceğini bilmek arasında büyük bir fark vardır ve buna rağmen yolundan şaşmadan ilerlemek yürek ister. Mangal, sosyal medya hesaplarından da ifade ettiği gibi, gücünü ülkesine duyduğu sevgiden ve özgür Afgan kadınlarına duyduğu özlemden alıyordu. 27 yıllık hayatına bolca cesaret ve kız çocuklarının okutulması için harcadığı aktivizm dolu günler sığdırdı.

Mena Mangal, **Taliban**'ın hiç hazzetmeyeceği her şeyi yapmıştı hayatı boyunca. Şiir ve edebiyata merak salmış, bir kadın olarak hukuk okumuş, ardından meslek değiştirmeye karar vermiş ve **Mashal Üniversitesi**'nde gazetecilik eğitimi almıştı. Mangal, gazetecilik eğitiminin ardından çeşitli yayın kuruluşları için özellikle kız çocuklarının eğitim hakkı ve genel olarak ülkede kadın hakları üzerine dikkat çekici haberler yapmaya başladı. Haberleri özellikle uluslararası kamuoyunda ilgiyle takip ediliyordu. Ama bu bile Mangal'ın ayakları üstünde durabilen özgür ve bağımsız bir kadın olması için yeterli olamamıştı.

Mena Mangal, henüz 17 yaşındayken ailesi tarafından görücü usulüyle evlendirildi. Eşi, Mena Mangal'ın eğitim macerasına ses çıkarmamış olsa da meslek hayatında yaptığı haberlerden rahatsızlık duyuyor ve mesleğini bırakması konusunda Mena'ya baskı uyguluyordu. Kısa sürede bu baskıcı yaklaşıma ailenin kalanı da eklenmiş ve Mena Mangal mesleğinden el çektirilmişti. Bu dönemde Mena Mangal, eşinin kendisine şiddet uyguladığını belirterek boşanma davası açtı. Çift 2019'da boşandı. Ama Mangal'ın eski eşi ve eski eşinin ailesi Mangal'ı rahatsız etmeye ve yaptığı haberler konusunda taciz etmeye devam ettiler. Ailenin bir kanadı Mena Mangal'ın eski eşiyle yeniden evlenmesini de talep ediyordu.

2019'un ilk yarısında bir gün Mena Mangal ortadan kayboldu. Mangal'ın ailesi polise kayıp ihbarında bulundu, lakin Mena'nın nerede olduğunu kimse bilmiyordu. Günler sonra Mena, polis me-

Afganistan'da Kendi Sesinin İzinde Kadın Olmak

murlarının ve bazı kabile liderlerinin yardımıyla kurtarıldığında anlaşıldı ki, eski eşi ve eski eşinin ailesi tarafından kaçırılmış, **Paktiya** şehrine götürülmüş, burada günlerce işkenceye maruz kalmış ve aralıksız dayak yemişti.

Mena Mangal'a işkence edenlerin kimliği, her nedense, bir türlü bulunamazken, Mena gördüğü tedavinin ardından Kabul'de günlük hayatına geri döndü. Boşanmanın ardından Mena, yeniden habercilik yapmaya başlamıştı. 11 Mayıs sabahı, evinin önünde öldürüldüğünde, ofise gitmeye çalışıyordu.

Mena Mangal suikastı, Afganistan'daki kadın suikastları arasında faili meçhul onlarcasından sadece birisi. Polis, iki ihtimalin üzerinde duruyor; Mena Mangal'ı ya Taliban öldürdü ya da eski kocası. Her iki ihtimalde de Mena'nın erkek şiddetine ve hegemonyasına kurban gittiği gerçeği değişmiyor ne yazık ki.

Bir diğer kadın hakları aktivisti **Robina Hamdard**'ın da dediği gibi, Mena Mangal suikasti sembolik bir anlam da taşıyor. Çünkü artık kadın gazeteciler, birer birer meslek değiştirmeye başladılar. Artık hiçbir kadın Afganistan'da kolay kolay gazetecilik yapmak istemiyor. Önce kadın gazetecilerin susturulduğu ve ardından suskunluk kırbacının ülkenin tüm kadınları üzerinde yeniden şakladığı bir Afganistan hayali kuruyor şimdi Taliban. Taliban'ın hayalleri kadınların hayallerine karşı. Göreceğiz kazananı…

Afganistan'ın Faili Meçhul Kadın Gazetecileri

Afganistan Hükümeti, Nisan ayında Taliban'la barış görüşmelerine yeniden başlamaya karar verdiğini açıkladı. Bu iki şeyin göstergesi elbette; Taliban'ın Afganistan'da bir kez daha yükselişte olduğunun ve önümüzdeki döneme damgasına vurmaya hazırlandığının.

Taliban, 2010'ların özellikle ikinci yarısından itibaren ülkede elini kuvvetlendirmeye başladığında, bunun ilk ipuçlarını öncelikle kırsal alanda zaten hiçbir zaman gerçek anlamda özgürleşmemiş kadınların yeniden baskı altına alınmasıyla görmüştük. Taliban da, dünyanın bütün baskıcı rejimleri gibi, kadınların başını ezmekle başlıyordu işe bir kez daha.

Kısa süre içinde Taliban şiddeti şehirlere ve şehirlerin kısmen daha özgür kadınlarına yöneldi. 2018 yılında Afganistan'da on üç kadın gazeteci öldürüldü. Kezzap eylemleri yeniden başladı ve bazı iş yerleri tehditlere yenilerek kadın çalışanların işlerine bir bir son vermeye başladı.

Geçtiğimiz mart ayında üç tane gazeteci kadın daha Taliban tarafından infaz yöntemiyle öldürüldüler. Yaşları 18 ila 20 arasında değişiyordu ve henüz yeni mezundular. Büyük ihtimalle henüz stajlarını bile tamamlamamışlardı.

Bazı kaynaklara göre, bu infazlardan Taliban değil, **IŞİD**'in Afganistan kolu sorumlu, ya da Taliban'la ortak bu suikastlara imza atıyorlar. Zira Taliban, son yıllarda içinde gazetecilerin, hakimlerin, savcıların, aktivistlerin yer aldığı bir dizi suikasta imza atıyor. Başka bir deyişle, Amerika'nın getirdiği "demokrasi" ile filizlenen ne varsa söküp atmaya dair geniş çaplı bir operasyon başlatmış durumda.

Taliban'ın Afganistan'da yeniden güç kazanmaya başladığı dönemden bu yana pek çok kadın gazeteci öldürüldü. Kimileri kaçırıldı, işkence gördü ve ibret olması için serbest bırakıldılar. Tablo, büyük şehirler dışında çalışmak zorunda kalan kadın gazeteciler için daha da korkunç. Ölümler ve yöntemleri de öyle. Bazı radyo istasyonları da tehdit mektuplarının bir tür rutin haline geldiğini aktarıyor. Ayrıca çalışan, güçlü ve bağımsız kadın figürü olarak görülen diğer kadınlar da çeşitli yollarla infaz edildiler. **Ferhunde Melikzade**, yakılarak öldürüldü. Asker **Bibi Ayesha**'nın burnu kesildi. Sokakta satıcılık yapmak istediği için taşlanan kadınlar oldu. Bir yandansa namus cinayetleri giderek artan bir ivme ile hayatın her alanında var olmaya çalışan kadınları tehdit etmeye devam ediyor.

Tüm dünyada köktendinciliğin yükselişte olduğu şu dönemde, Afganistan gibi talihsiz bir coğrafyanın bu durumdan çok daha fazla etkileneceği aşikar. Afganistan, 60'lı yılların vaat ettiği özgürlüklerden çok daha karanlık bir noktada duruyor şimdi. Ve Afgan kadınları sadece sesleri için bile mücadele etmek zorundalar. Sesleri, varlıkları, yaşam hakları, eğitim ve çalışma hakları için. Taliban, medya çalışanı kadınlara bir dizi tüyler ürpertici tehdit mektupları yollamayı sürdürürken, tarih direnen kadınların yanı sıra, hiçbir şey yapmadan olanı biteni izleyen devlet yetkililerini de yazacak.

Misogynoir – Cinsiyetçiliğin Irkçılıkla Kesişimi

Itır Bağdadi

Yaşım ortaya çıkacak olsa da evvel zaman içinde Diana ve Charles'ın evlilik törenini televizyon başında merakla izleyen küçük bir kız çocuğuydum. Diana'nın zerafeti mi, düğünün şatafatı mı bilemem ama o günden sonra prenses olma hayali kesin bilinçaltımın bir yerine sıkıştı. Masallarda prens bulamazsanız, kurbağaları öpün onlardan prens olur dediler, öptük öptük dönüşen olmadı, Buckingham Sarayının yolları da hayal ürünü olarak kaldı ancak ne yalan söyleyeyim, umut olmasa da Diana'nın oğulları William ve Harry'nin özel hayatlarını bir stalker edasıyla takip ettim. Harry ve Meghan'ın aşkı bu yüzden mi ilgimi çekti, ilk defa sömürgecilik ve elitizm ile bilinen bir ailenin içine siyahi ve farklı bir kadının katılıyor olması mı bende merak uyandırdı bilemem ama aşklarını ve Oprah Winfrey ile olan söyleşilerine kadar olan süreci (yine yaşımı ortaya çıkarak bir benzetmeyle) Mariana ve Luis Alberto'yu izler gibi takip ettim.

Oprah Winfrey ile olan söyleşide Meghan Markle Kraliyet ailesinin ve onların etrafında oluşan "Şirket" dediği yapının kendisini ve ırkını aslında bir türlü kabul edemediklerini paylaştı. Çocuğunun ten renginden basında kendisiyle ilgili çıkan haberlere kadar şahsını yıpratıcı ve değersizleştiren bir deneyim yaşadığını, bunun sonucu olarak da akıl sağlığının çok ciddi zarar gördüğünü açıkladı.

Tehlikeli İlişkiler

Ramize Erer

Meghan Markle'ı dinlerken Michelle Obama, Serena Williams ve Kamala Harris gibi siyahi kadınların sadece mizojiniyi, yani kadınlara karşı olan nefret ve düşmanlığı, yaşadıkları değil, bir de renklerinden dolayı maruz kaldıkları ayrımcılık aklıma geldi. Siyah kadınlar kadın düşmanlığıyla birlikte bir de ırkçılık yaşamaktalar. 2008 yılında Moya Bailey 20. Yüzyılın başında beyaz erkek doktorların siyahi kadınlara bakış açısını analiz eden doktora tezinde bu özel durumu anlatmak için "misogynoir" kelimesini yaratmıştı – yani siyahi kadınlara olan nefret.

Bir kadının yaşadığı deneyimleri ve ayrımcılığı anlamak için kesişimsellik kavramının altını çizmek lazım. Son 20 yılda feminizm literatüründe daha fazla yer alan kesişimsellik, farklı sınıfsal, etnik, din, dil, cinsel yönelim ve bunun gibi farklı konumlardan gelen ve ana akım feminist çalışmalarının uzun dönem anlatısı dışında kalan "öteki" kadınları da analizlerimizde kapsamamızın gerekliliğini vurgulayan bir kavram. Misogynoir da tam burada cinsiyetçilik ve ırkçılığın kesistiği noktada – yani siyahi kadınlara özgü cinsiyetçi baskıyı anlatmakta. İlginç olanı ünlü siyahi kadınlar bile bu nefret söyleminden nasiplerini almakta. Rap müzik dünyasından tanınan Megan Thee Stallion'un uğradığı silahlı saldırı veya Serena Williams'ın hakemin haksız bir kararına itiraz etmesi basının ve toplumun önünde onları hırçın ve problemli göstermekte, yaşadıkları sıkıntıları da görmezden gelmekte. Üstelik bu cinsiyetçiliği bazen siyahi kadınlara yaşatanlar siyahi erkekler. Mesela R. Kelly'nin cinsel şiddetle yanında tuttuğu siyahi kadınlar, erkek rap şarkıcılarının kadın rapçilere yaklaşımı – bunların hepsi siyahi kadınların yaşadığı çifte ayrımcılığa örnekler.

Siyahi kadınlara karşı nefretin kökeni aslında sömürgecilik ve kölelik dönemlerinde yatmakta. Sömürgecilik döneminde Afrika'da bulunan yerli kadınlar cinselliğe düşkün, kontrol edilemeyen hatta hayvansal içgüdülere sahip olarak Batı dünyasında betimlendi. Bunun sonucunda köle sahibi beyaz erkeklerin siyahi kadınlara tecavüz etmeleri bu kadınların cinsel isteklerinin sonucuymuş gibi gösterildi. Bu kalıplar hala daha siyahi kadınların yer aldığı film, dizi ve müzik videolarında sürdürülmekte. Cinselliği rahat ve çok eşli yaşayan, bedenlerini paylaşmaktan çekinmeyen doyumsuz kadın tiplemesi hala daha basında geniş bir şekilde yer almakta. Beyaz erkeklerin akıllarını çelen siyahi kadınlar benzetmesi günümüzde Megan Markle'a kadar geliyor mu acaba diye bir düşünün.

Kölelik döneminden kalma siyahi kadınların bedenleriyle ilgili yapılan söylemler de günümüzde Michelle Obama'yı gorile benzeten veya Serena Williams'ın bedenini "erkek gibi" diye eleştirenlerde çok açık bir şekilde gözlemlenmekte. Dudakları, kalçaları, saçları ve kas yapılarıyla ilgili aşağılayıcı yorumlara maruz kalan siyahi kadınlar standart beden güzellik kalıplarının karşısında sürekli eleştirilmekte ve medyada bu yüzden daha az siyahi kadın görünmekte. Bu durum özellikle ten rengi koyulaştıkça daha da artmakta. Bunu değiştirmek için günümüzde Netflix gibi medya şirketleri aktif bir şekilde çalışmakta, yeni çıkan dizi ve filmlerde kapsayıcılık ve çeşitlilik olması için siyahi kadınlara daha fazla başroller verilmekte.

Misogynoir sadece hakaret düzeyinde kalmamakta, siyahi kadınlara ekonomik, sosyal ve sağlık açısından da dezavantaj yaratmakta. Mesela ABD'de geçenlerde COVID'e yakalanan siyahi bir kadın doktor yattığı hastanede diğer doktorların ağrılarını ve yaşadıklarını ciddiye almayıp belirli ilaçları talep etmesine rağmen kendisine sağlanmadığını haykıran bir video çektikten kısa bir süre sonra vefat etti. Siyahi annelerin ölüm oranları da beyaz annelere göre daha yüksek, polis ve emniyetle olan etkileşimlerinde de beyaz kadınların karşılaştıkları tutumlar ile siyahi kadınlarınki farklılık göstermekte.

1851 yılında köleliğe karşı mücadele veren kadınlar arasında yer alan siyahi kadın Sojourner Truth "Ben Kadın Değil Miyim" başlıklı bir konuşma yapmıştı. Kadın hakları için mücadele verenler arasında kendisi görünmez hisseden Truth siyahların hakları için mücadele edenler ve kadınların seçme ve seçilme hakları için çalışan (ama neredeyse hepsi beyaz kadın olan) süfrajetler arasında kendine yer bulamamaktan yakınmıştı. 170 yıl sonra hala siyahi kadınların daha görünür olmasını bekliyoruz.

Organik Kız Kurusu

Feyhan Güver

Her Dem Aynı Dem, Ama Ben Aynı B

Bırakın aynı şeyleri yazmayı, aynı şeyleri yaşıyorum.

Artık ne ben eski ben, ne babam eski babam, ne dünya eski dünyaydı ve ne de çalışma masam eski çalışma masamdı. Babamın yatağının baş ucunda kâh bir etajer, kâh bir hasta yemek sürgüsü, kâh bir koltuk kenarı ve kâh bir dizimin üstü. Ve zaten yakınlarım, familyam, annem dediğim şeylerin eskisi bile yokmuş meğer.

Her iş zamanı başıma bir şey çıkacağına şartlanmış, kodlanmış gibiyim. Sorunsuzluktan geçtim, en azından orta karar kötünün iyisi bir sorun olsun yeterli sanki Tanrı'ma şükür için.

Bu defa, geçen ay 112 şiddetinde kaçtığımız palyatif merkezine, yine 112 şiddetinde giriş yapmıştık.

Bizim tedavimiz palyatife gidip birilerinden daha iyi hasta olduğumuzu düşünerek evimize geri dönmek gibi olmaya başladı.

Esasen hastaneye gelme sebebi acil müdahaleden daha ziyade umursanmayarak tedavi şekli oluyor. Evde fenalaşsan 112 daha önce gelir yani, o denli umursanmamak gibi. Ve de bir yerimiz iyileşirken, bir yerimiz kötüleşerek eve dönüş yapacağız.

"Hastanelere gitmemek lâzım" dememişçesine hastane kapılarından kurtulamadık. Resmen Corona ile yan yana, coronanın yanındayız. CoronaVirüsü hariç her şey olduk, sürekli Virüse teyet halindeyiz.

EX olacağını bildirip, hissettiren yegâne yerlerden biri palyatif. Öyle ki Mezarlık bile bu hissi veremez bir ölümlüye.

Buraya ümidi kesilmiş hastaların getirildiği fikri sabit. Sen inanmasan da girerken o koridorlarda refakatçiler hep EX olacak gözüyle bakıyorlar.

Anneannemin dediği gibi **"sıtır"** kokusu var. **"Sıtır kokusu varsa ölüm yakındır"** derdi yani. Aldığım koku, dediğiyle aynı mıydı? bilmem, ama ben de ki karşılığı da şu an duyumsadığım kokuydu. Hele bir de kolonya kokusu ile karışınca berbat bir **EX** olma kokusu.

Ya ucu ucuna yaşayacağız, ya ucu ucuna öleceğiz.

Hastaya bakanından, hastaya baktıranına kadar, burada hep **EX** olmak gibi bir hedef koyuyorlar..

Hastasın sen, ya süreğen hasta olarak kalacaksın, ya da **EX** olacaksın. Başka çıkış kapısı yok gibi bir bakış açısı.

Tam bir değişik **EX** şiddet felsefesi var sanki. Beraber olamayacaksan, beraber öleceğiz zihniyeti..

Öyleki, bu hastane ortamında CoronaVirüsü harici pozitifleşebilmek çok uzak ihtimal.

Acaba dünyadan nasıl uğurlanmalısın ki en iyisi olsun? Böyle bir şey mümkünsüz. Nasıl gidersen git iyi uğurlanmış gibi gelemez insana.

Önceki gidişimizden beri 7 odalı, 10 hastalı palyatif merkezinde, 3 hasta sabit, ama zaten değişseler de hep benzeş geliyor insana. Bir ay öncesinde sadece kocasına bakan, **"burada buz gibi yıkıyorlar"** dediğini yazdığım kadın nihayetinde artık kocayı odada bırakıp başka odaya hasta bakıcılığa gider hale gelmiş. Artık kocası ile ikâmeti olmuş hastane, evden işe gider gibi. Koca yatıyor, kadın çalışıyor gibi. Tuhaf bir şekilde emekçi kadın haline gelmiş. Hasta bakan işçinin sen işçi kal artık.

Geçen ay Mavi Kod sirenlerinden sonra müdahaleye cevap veremeyen, hastanın **EX** olmasına şahit olmuştum daha merkeze girer girmez. O bakıcıyı tanıyan bakıcı kadın vardı bu defa. **"Ben erkek hasta bakmam, onlar önce ölüyorlar"** dedi. O bakıcının yaşadığını emsal sayarak,**"Baktığı erkek hasta ilk gün öldü. Tekrar başka hastaya bakmaya başladı, o da yoğun bakıma gitti. Onun için ben erkek hasta bakmam"** dedi. İstisnasına göre erkekler daha çabuk **EX** oluyorlardı. Yani hastalıkta, sağlıkta bir kadını işsiz, eşsiz, aşsız bırakıyorlar **EX**'ler.

> **"Bu dönemde hiçbir akrabadan ve dahi hiçbir sağlıkçıdan, babamın yaşayacağına dair motivasyon destek alamadım. Tam tersi iyice çökertme durumlarındayız. Yardım destek nedir tanımadıklarından görüyorsun ve ilelebet görüşebileceğin manen yakınların oluyorlar."**

Kodların aşamaları var. Beyaz Kod, Pembe Kod, Mavi Kod. Bakıcı kadınlar tecrübelenmiş, **"bu hasta gidici, şu hasta Pembe Kod"** falan gibi yorumlar yapıyorlar. Bunları neden bilmesi gerektiğini de anladım. İşten ayrılmaları hastanın **EX** olmasına bağlı. Bakıcıya başka hasta sahiplerinden çok daha dolgun ücretli teklif geldi. **"Benim hastam daha ölmedi. Ölmeden sizinkine bakamam"** dedi. Kendini kovdursa mesela. Şans bu ya, tam paralıya gidersin, o da hayattan gidebilir yani.

Erkek hasta bakmak istemeyenin aksine, Gürcü Hemşire hastabakıcı **"Ben kadın hasta bakmam. Türk Kadınlar çok kaprisli. Bu kadın kocasına 'benimki' diyordu. Sanki sahibi gibi".** Tecrübelerinden, eğitiminden iki günde bize çok bilgiler öğreten Manana çok güzel bir karakterdi. Ve aylar sonra tekrar geldiğim palyatif merkezinde hastalar için kurgulanmış olup, tabelasında **"Çok Amaçlı Salon"** yazan, kapısız duvarsız, kirli kasası manzaralı, koridorun ortasında, tek çatyata, hasta sahiplerinden istediği battaniye, yastık, çarşafı sererek yattı. Nihayetinde gerçekten de çok amaçlı hale getirdi Gürcü bakıcı.

Refakatçisi ellerini zaptetmek için bana bırakıp tuvalete gittiğinde, **"Habibe Teyzem, sakin ol, rahat ol"** dedikçe, ben **"can çekişiyorum"** dedi. Ve serum bağlantılarını çıkarmasın diye ellerini tutan Pembe geline **"Sen insan mısın be?"** diye bağırıyor. **"Nasılsın Habibe Teyze?"** diyorum. **"su istiyorum"** diyor. Ama ağzının kenarında tek dişi görünen Habibe Kaynana, son nefesse eğer yine de kaynanalıktan vazgeçmiyor. İşin aslı Kocasını büyüten kadına **"Anneme bakıyorum"** diyor. Ve onunla beraber yaşamış küçük yaşta evlendiğinden bu güne ve tam bir kaynanalık yapmış. İyi gelin olmaktan öte çok iyi bir insan Pembe. Hastabakıcı daha doğrusu personel dedikleri kadınlardan biri bana Pembe gelini çekiştirdi. **"10 gündür hastasının altını değiştirmeyi öğrenemedi".** Of ya neden böyle bir şey öğrenilmek zorunda olsun ki, güzel gülüşlü Pembe Acaba? Yani kaç yaşında olursan ol, gelinsen, herkes sana kaynana..

"Nasılsın?" diye sorduğum başka bir hasta kadın,**"ölüyorum"** diye inliyor.

Sanırım ki ölebilmek için en iyi yöntem ölmeyi unutmak.

EX'lerin uyguladıkları şiddeti unuttum neredeyse. **EX** erkek şiddetinin dünyavi şekli, **EX** olacak hastanın kendisine bakana uyguladığı bilinçsiz, alt bilinç bir şiddet var buralarda.

Kadın hasta bakmak istemeyen bakıcının fikrinin karşılığını varmış ben de de. Gördüğüm hasta kadınların kaprislerini ve bakan insanlara hakaret etmelerini, kızmalarını, onlar dokunduğu anda bas bas bağırmalarını gördükçe, teşekkürsüzlüklerini, sağlıklı hallerinde kocalarını uşak gibi görme ortak noktalarını, duydukça, biraz daha kalırsam, evde ki ilgisiz annem de dahil bütün kadınlara düşman olacağım.

Diğer hastanelerde de fark ettiğim gibi, Kadın işçiler, kadın emekçiler çoğunlukta hastanelerde.

Buralarda hepimiz bir başkasının hayatının işçileriyiz. Üstelik de, Emek Günü'nün 8 saat çalışma, 8 saat dinlenme, 8 saat canımız ne isterse! temel sloganı olmadan. 7 Gün/24 Saat, 24 Saat/365 Gün, 365 Gün/Limitsiz Seneler, çalışma halinde birileri birilerinin canı için.

Hasta refakatçileri arasında Emek, Dayanışma çok, ama doktorlar, hemşireler, personel tarafından verilmiş bir dirhem umut yok. Gitti gidiyor gibi bir yer. Hatta öyle bir dayanıştık ki, 1 saat hastanı emanet etsen, para isteyen bakıcı bile hatır için yardımlaşır hale geldi.

İkili odalardaysan özel odadakilerle dayanışamıyorsun, senin ayarındaki ikili odadakilerle dayanışabiliyorsun.

Nasıl bir hal hatır sorma repliklerindeyiz?

ı Ben Değilim Artık…

PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

Raziye İçoğlu

"Babam çok terlemiş, kayınvalidem altını batırmış, parmağımı soktum kabızını aldım" diye **"Çok Amaçlı Salon"** çekyatında hasbihalleşiyoruz refakatçi yoldaşlarımızla.

Bir de yarışçı refakatçileri keşfettim. Yardım etmiyorlar, ama sen başkasına koştuğunda, seni şöyle ege şivesiyle **"çekil bakeem sen, öyle olmaz"** diyerek kenara itip, alt ve çarşaf değiştirmeye yardım ediyorlar. Benim Pembe geline yardımım yarışçı refakatçiyi gaza getirmek oldu.. Odasındaki kettledan bile bu yöntemle faydalandık. Kantinden yada meşguliyet odasından çay alınca **"ketıl vaa ben de, ben çay yapiverem size"** diye sürekli istemeden bile sallama çay yaptı bize.

Zaten meşguliyet odası denen odayı ama maalesef ki sadece personel kullandığından **"parmaklarınızda virüs var belki, herkes çaydanlığı elliyor, söyleyemiyoruz"** diyerek, çok da güzel vura vura söylemiş oldu ki **"buradan size su bile yok"**.

Personel çaydanlığın sapını, para üstü virüsünü, halk paraların mikrobunu yıkarken, birileri paraları akladı. O neyin virüsüydü Acaba?

Of aman sizin olsun meşguliyetsiz, meşguliyet odanız. Tatil günleri resmen hastalıklarda tatildeymiş gibi davranıyorlar. Personel meşguliyet odasının en dibine görünmeyecek yere kör noktaya geçip telefon ile oynayarak mesai saatini dolduran, hemşireler çağırdığında **"Ooof bir oturtmadılar insanı, sürekli çağırıyorlar"** diye de havkuran kraldan daha krallar. Yedek çarşaf resmen karaborsa. **EX** olacak gözüyle bakılan hastaya zaten hiç muamele. Yeminle Abimin bekar evinde çarşaf, nevresim hastanedekinden daha çok yedekli.

Yan yatakta yatan hastanın 12 çocuğu var ve her çocuğundan en az 2 tane olsa en az 24 torunu var, Fikri Amca sayısını bilmiyor. Ve kaldıkları süre 3 gece içerisinde herkes geldi ve kimse refakatçiye şart koşulan Corona testi vermedi. **"Refakatçi benim, refakatçi ben değilim"** diye diye hastaneyi oyaladı, hemşireleri delirttiler, güvenlikçilerin uyarılarını dinlemediler.

Ve zaten de, Test yapılıyor ve daha sonucu gelmeden kata yatış yapıp refakate başlıyorsunuz. Ya pozitif çıkarsa ki, öyle çok da oldu bile. Corona öyle sürüntüde durduğu gibi durmaz ki.

"Üst katta havalansın diye açtığım pencerenin altında hasta sigara içiyor" dedim hemşireye. Aşağı kat Corona'lılar katıymış meğer. Askermiş hepsi, dışarı da çıkamıyorlar tabii, o nedenle görmezden geliyorlarmış. **Şu içinde olduğumuz Ramazan gününde, sigara orucu bozar ya, Corona'yı da bozsa ya.**

Eksi birinci, kata indiğinde asansör sesi **"Nakil"** diyor. **"Kat -1"** demiyor. Daha sonra anladım ki bilumum nakiller bu kattan yapılıyordu. Her kafeteryaya inişimde cenaze nakil ve araç etrafında ağlaşan insanlara rastladım. Coronadan **EX** cenaze nakil aracı ile nakledilyor ve hemen yattığımız katın altındaki katta ağlaşan kişiler var. Aylardır ve yıldır süregelen gerçeğimiz oldu artık.

Hastane odasında izlediğim tv.haberinde **"Maske niye takmadınız?"** sorusuna **"Canım istemedi"** dedi. **"Ya virüse yakalanırsanız? "** sorusuna da **"Bugüne kadar yakalamadı bundan sonra da yakalamaz"** dedi uzatılan mikrofondan kameralara bir vatandaş. İnsan hastane coronalı doluyken, çift maske, bone ile dolaşırken, asansör düğmelerine dokunamazken, ortak makası bile elleyemezken bu haberi gerçekten öfkeyle izliyor.

Bu yoğun gündem sürecimde **"Bak ara, iste, hemen uçup geliriz"** diyenlerin hepsi uçtu gitti başka yönlere…Bir de Vicdan, olmayan para, psikoloji, normallik, akıl, fikir, meraklanma yüklemeseler bari.

Elâlemi mânevi kardeş, yeğen diye payelendirebiliriyoruz ya, mesela kardeşi, yeğeni akraba-i taallûkatı neden mânevi elâlem ilan edemeyelim ki Acaba?

Bu dönemde hiçbir akrabadan ve dahi hiçbir sağlıkçıdan, Abimin hemşire olmuş ilkokul arkadaşından bile babamın yaşayacağına dair motivasyon destek alamadım. Tam tersi iyice çökertme durumlarındayız. Yardım destek nedir tanımadıklarından görüyorsun ve ilelebet görüşebileceğin manen yakınların oluyorlar. Hiç tanışmadığım, telefon, mesaj destek aldığım beslenme hemşiremiz Buket, Eczacımız Feridun, Kulak Cihazcımız Enes, gerçekten Manevi Sosyal Melek listeme eklediğim arkadaşlarım artık.

Yahu ben **"ölümsüzüz"** demiyorum ki, zaten ölümlüysek dile getirmenin, dilden gönüle ölümü yüklemenin, **EX** olmanın elini güçlendirmenin ne anlamı olabilir ki Acaba?

Yaşamak Mı Zor, Yoksa Yaşatmak Mı?

Üç gün öncesinde hiç konuşamayam babam, **"Raziye, ben seni burada yanımda görüyorum ya, moralim düzeliyor, iyi oluyorum"** dedi. **"ama bu koltukta beni görmüyorsun ki"** dedim. **"Farketmez"** dedi. Hem konuştu, hem kendinde, hem duygusal bu söyleşinin heyecanını, her şeye makinalaşmış bakan **"Ne bekliyorsun, yani yaş 84"** diyecek, babam ağzı ile kuş tutsa yaranamayacağı buraların fanileriyle paylaşamadım. Beni hiç yalnız bırakmayan kalem elden düşmüyor ve kağıda yazdım.

Esasen bir kişinin ateş, tansiyon, satürasyon, nabız falan gibi belirtilerinden önce o kişinin dirayetini, sabrını, kişiliğini, mücadeleciğini, çok iyi tanımak, bilmek lâzım. En büyük tahlil bunlarmış ki tam 4 aydır incelemelerim neticesinde.

Babamı **"Evde düzenin iyiydi, işini yazamadın, buranın yatakları bile yaralıyor insanı kızım."** diyecek kadar kendinde getiren ters psikolojinin yaptığı **Psik** tedavimizi yine almış olduk.

Babamın elini yüzünü sildiğimde, **"iyice bayram ettim"** dedi. Ahh be, güzel denilen Hayat! Her durumun bayram anlayışı bir başka oluyor. İnanılası değil, yüzünü sildiğimde, terli tişörtünü değiştirdiğimde, sol el ile sağ eli kaşıyamadığında sağ koluna bakışından neresinin kaşındığını anlayıp kaşıdığımda **"Allah razı olsun kızım"** diye teşekkür etmesi, yaşadığı büyük şeyden kurtulmaktan ziyade kendisiyle ilgilendiğime sevinmesi, bunları nimetten sayacak kadar sağlığını kaybetmesi ağır duygu yükü geliyor bana. Çok içime içime işliyor.

Hey inancım, hey şanslarım ve hey dualarım, hangi önemli güne tutunayım da direnelim. Mübarek günlerin yüzü gözü hürmetine, emek ve dayanışma günü'nün gücü kuvvetine.

NARSİST PSYCHE

Ayşegül
Damla Arslan

Ayşegül Vs. Damla

-Damla, biliyorsun değil mi onun kadar narsistsin?

+Biliyorum.

-O yüzden ona çemkirmeden önce kendine bir bak.

+Bakıyorum tabi. Harika bir insan görüyorum.

-Error!!!!

Tebrikler! Aynalandınız. Jung yaşasaydı “gölge yanlarını gördün, hadi şimdi yandan fışkıran simitlerin için egzersiz yap. Mars gezegenine ulaşmak kendi kendine ulaşmaktan daha kolaydır eheheheh” derdi.

Bana sürekli birileri bir şeyler diyor. Keşke "normal insanlar" değil de Jung'un kendisi gelip bir şeyler deseydi. Normal insanlar "Olgunlaştın, büyüdün, anladın, duydun, sindirdin" gibi eylemsel cümlelerden öteye geçemiyorlar. Bazen kendimi, 2. Dünya Savaşı'ndan sonra kendini kalkındıran Japonya gibi hissediyorum. Size geçen ay da demiştim, dönüşüm muhteşem oldu. Olmuş hatta. Bunu aynaya bakınca görebilsem keşke. Ancak ve ancak başkalarının dediklerini analiz ettikten sonra fark edebiliyorum. Aynaya baktığım zaman sadece 50 kiloluk bir Damla görüyorum. Ama çok keyifli be. Tadını çıkarıyorum.

XS olmak ne büyük bir lütufmuş. Bu nasıl bir şey biliyor musunuz, yaz geldiğinde yorgan ve battaniyeden kurtulup, mis gibi incecik pikeye geçmek gibi. Yaz mevsiminin de

zorlukları var elbet XS olmanın zor tarafları olduğu gibi.

Bundan 8 sene önce bu vakitler "bunalımdayım, evlenmek istemiyorum (sanki zorla gelin ediyorlar) iş bulamıyorum, bari focaccia yiyem, elmalı tart yiyem, çikolata yiyem, cips yiyem" diye diye gün geçiriyordum. 72 kilo olmam inanın ki umrumda dahi değildi. İnsanlar zayıfladığınız zaman "nedenlerini" algılayamıyor. Kimseye de açıklama yapmak zorunda olmadığım için "ya evet çok dikkat ediyorum" deyip geçiyorum.

Benim sadık yarim pilates topum ve matım. Artık böyle.

Pilates topunun üzerinde alt karın çalışırken aklıma geldi. Acaba Psyche'nin göbeği var mıydı? Eros ona "karanlıkta görüşelim" dediğine göre bence erkeklerin arzuladığı kadın modelinden çıkan bir Psyche olabilir. Şimdi dünyalar güzeli diye geçiyor olabilir mitlerde ama illa ki bir kusuru vardır.

Kendini kusurlarınla sevmedin mi Psyche?

Eros, Psyche'yi narsistliğinden bırakıp gittiğinde Psyche o kadar üzülmüş ki, Eros'un hasretinden yanmış, tutuşmuş, diyar diyar gezmiş onu bulmak için. Tanrılarla konuşmuş, yardım dilemiş, o kıskanç Afrodit destek olacağına köstek olmuş, meraklı Psyche'nin başına gelmeyen kalmamış. En son artık “öperim bu aşkın ızdırabını” diyerek Hades'e götüreceği kutuyu açmaması gerektiği halde açmış, sonsuzluk uykusu tozunu protein tozu gibi yutmuş, uykuya dalmış. Eros da bıdı bıdı bıdı.

Psyche maceraperest bir ablamızmış. Hadi gelsin şimdi gezsin diyar diyar da göreyim. Değil diyar gezmek, ekmek almaya bile gidemezdi. Aşı olmadan asla! Gerçi online marketler var, gerek de yok. Psyche şu anda yaşasaydı çeşitli sosyal medya platformlarında fenomen olur, aşk acısı çeken kadınların yanında durur, belki tarot kanalı falan açardı. Mesela benim arkadaşım olsaydı ben onu yolundan çevirirdim.

“Ya kuzum, o seni isteseydi gelirdi şimdiye kadar, ne var yani merak edip baktıysan? Olmuş ki? Ben böyle değişik insan görmedim. Kontrolsüz öfke yaşıyor zaten sen yapamazsın bununla, hiç bekleme, beklemenin hiçbir anlamı yok, sana günah, hepsi aynı kurdelenin laciverdi zaten, sen şimdi acı çektiğin için anlamıyorsun ama ileride göreceksin ne demek istediğimi zaten kimse mutlu değil ki…”

Karşımda Psyche olmasına gerek yok. Ben bunu bütün kız arkadaşlarıma söylüyorum. Önce kendiniz. Ladies first. Erkek arkadaşlarıma da söylüyorum. Onlara farklı anlatıyorum gerçekleri. Çünkü erkekler hep 13 yaşında. Hiçbir zaman büyüyemiyorlar. Büyümüş olsalar ne Zeus'u pisliğin teki olarak bilirdik, ne de Eros kibrinden kızcağızı öylece bırakıp gitmezdi.

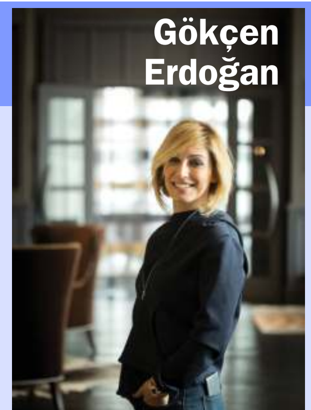
Kaybetme korkusu sizlere asla yapmam dediklerinizi yaptırır. Ya olmayacak insanlar için köle olursunuz ya da canınıza kast edersiniz.

Kusura bakmayın. Acı gerçekler.

Ya o değil de kapya biberin kilosu ne olmuş öyle. Euro'ya mı özeniyorsun, kendine gel bebeğim.

BU MEVSİM

Gökçen
Erdoğan

Mayıs yazısı yazmak her yıl yeniden heyecanlandırıyor beni. Bahar geldi diyorum, bak bu defa kesin. Öyle beklenmedik yağmurlar, haberlere konu olacak dolu yağışları falan martta nisanda kaldı. Bundan sonra güneş var. 150 faktörle anca korunacağımız bir yaşamda 50 faktörlü güneşten koruyuculara şükreden yanım hala çocuk. Bahar gelince illa ki güzel şeyler olacak. İnsan inanmak istiyor.

Ekmeksiz bunca sofra, anasız bunca evlat, evlatsız bunca ana, döşeksiz bunca uyku, umutsuz bunca insan. Nasıl ısrarla umut edesim, çiçekli elbiseler giyip bahçenin çimeninde nasıl da döne döne dans edesim var. Ama gel gör ki; sıkışınca koşup çocuklarımı koklayarak soluk alabildiğim bu zalimler dünyasında bahar, uzun zamandır hak ettiğini alabilen bir mevsim değil.

Babam elinde can suyu, türkü söylüyor, annem belini kırıyor taze fasulyenin, çocuklarım olmayacak şeylerin kardeş kavgasına tutuşmuş ve buna rağmen içimde bir karabasan büyüyor; Nesimi duysa bu düşündüklerime kırılır. Bahar yeniden, bir kez daha, her şeye rağmen, çocuğa, kadına, insana, tarlaya, eriğin narin dalına, basmasına eteğimin ve toprağın hasına ve terli alnına işçinin ve emeğin sonsuz hakkına hoş gelmiş, hoş gelmiş! Bütün mevsimleri, insanca bir direnişle yaşanır kılacağımıza sonsuz inançla…

DİLEX
RELOADEN
(Alman vatandaslıgı pesinde, pesinde :)

DOKUNMA BANA! OK!
* BENİ REZİL ETTİN! CANIMI ACITIYOSUN!
BUNDAN SONRASI DİLEĞİN BEYNİNDE TÜRKÇE OLARAK GERÇEKLEŞİR.

BETÜL YILMAZ

SELAM KOMŞU, BEN DİLEK!
TARTIŞMANIZI DUYDUM SENİ BU ADAMDAN KURTARICAM GEL BENLE!
AL CANIM SU İÇ ÖNCE!
DANKE!
ÇOK TATLIMIŞSIN SEN YAA, GE BURAYA EHEH HICK!
Daha şarap?
Yaah!
BAK AKLIMA NE GELDİ, SEN BIRAK O HERİFİ EVLEN BENİMLE, HEM BEN ALMAN VATANDAŞI OLAYIM HEM SEN BU PİS HERİFTEN KURTUL, GÜL GİBİ GEÇİNİR GİDERİZ OLMAZ MI? BENCE OLAR EHEH!

İLKEM TURHAN

BELKİ BİTENE KADAR...

YATAĞIN ALTINDAKİ CANAVAR

TEK KALDIM...

LAN YAŞLANIYORUM...

KÖTÜ KIZ

Ramize Erer

"Mistik gecesi"

fatima yıldız erkan
fatimayildizerkan@gmail.com

Birgün dolanırken bir dostum aradı. New York'tan arkadaşları gelmiş, yoga ve meditasyona meraklı bir ekipmiş, akşam onlara müzik yapacakmış. Ben de gidip şarkı söylesem nasıl olurmuş? Biraz sıkıntıdan biraz hatır gönül ile kabul ettim. Akşam adrese gittiğimde manzara aşağı yukarı şöyleydi:

Mumlar ve tütsüler ile dolu bir odada 3-4 kişi. Minderlere uzanmış Mesnevi'den İngilizce pasajlar okuyor, ibret alıp kendi aralarında konuşuyorlar. Kenarda da ben emsal bir eleman koltukta bağdaş kurmuş, kafasında kapalı çarşıdan aldığı fes ile meditasyon yapıyor. Biz içeri girince heyecanlandılar.

Grubun lideri ve manevi rehberi olan hanım bizi takdim ederken "Bize Mistik Türk Müziği söyleyecekler" dedi.

Ben "Mistik Türk Müziği" lafını duyunca doğal olarak arkadaşıma baktım zira ne öyle bir repertuarım var ne de öyle bir müzik tarzı biliyorum. Arkadaşım gözüyle "hallederiz, sen rahat ol" dedi. Yanında getirdiği udu çantasından çıkarınca ekip daha bir heyecanlandı.

O gece New York'tan gelen ekibe Urfa Türküleri, Sivas Türküleri, Cengiz Kurtoğlu ve Hakan Taşıyan olmak üzere inanılmaz bir Mistik Türk Müziği dinletisi yaptık. Şarkı aralarında yine Mesnevi okuyup ibret aldılar. Ben Mayadağ'dan Kalkan Kazlar (Vardar Ovası) söylerken kafasında fesi ile meditasyon yapan eleman bile kendince ritim tuttu. Biz ayrılırken çok teşekkür edip mükemmel bir gece olduğunu, İstanbul'un meditasyon yapmak için mükemmel bir şehir olduğunu söylediler.

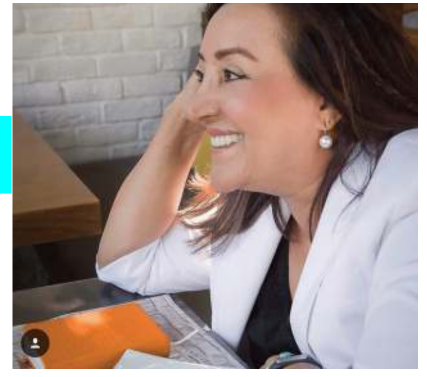
Ben ise tüm gece söylediğim şarkıları bir yandan İngilizce'ye tercüme ettiğimden yorgundum.

Think that i love you
The night you became a bride,
The night with a heart belongs to me
You became someone elses lover.

Çıldırırım kahrederim
Hayatımı mahvederim
Bu şehirde durmam giderim
Gelin olduğun gece.

SESSİZLERİN SESİ:
MERCEDES SOSA

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Ankara, 22 Nisan 2021

Şair Pablo Neruda nasıl ki Latin Amerika'nın vicdanı oldu, Mercedes Sosa da sessizlerin sesi oldu…

Mercedes Sosa Arjantin'in San Miguel'de Tucuman şehrinde üzümlere alaca düştüğü günlerde, 9 Temmuz 1935'te doğar. 15 yaşında şarkı söylemeye başlayan sanatçı ilk albümünü 1959'da çıkarır. 1960'ların ortalarına doğru Latin Amerika müziğini Rock ve politik müzikle harmanlar. Halkların umudu fırtına gibi esmeye başlamıştır artık.

Sosa birçok halkçı sanatçı gibi yoksul bir ailenin çocuğudur. 15 yaşında katıldığı ses yarışması ile radyoya girer. 'Halkın sesi' olarak baskıcı rejimlere karşı çıkar. Askeri cunta döneminde 1979'da La Plata'da verdiği konser sırasında gözaltına alınarak şarkı söylemesi yasaklanır.

Ne kadar yasaklanırsa yasaklansın, artık o yürekleri titreten muhteşem ses okyanusları aşmaya başlamıştır.

Sürgün günleri Paris ve Madrit'te geçer…

SÜRGÜNDEN DÖNÜŞ

Arjantin'deki askerî diktatörlük 1982'de yıpranmaya yüz tuttuğu günlerin öncesinde, sürgünden evine döner. Tüm kıtanın sevdiği, güçlü sesini hayranlıkla dinlediği Sosa, medyanın onlarca yıl "mükemmel kadın" olarak takdim ettiği imajının yanı sıra göz alıcı bir kadındır. Sosa her haliyle her hareketiyle halktan yerel bir simadır.

Bir akşam dünyanın en büyük opera binalarından biri olan Buenos Aires'teki Teatro Colon'da sahneye çıkar.

Salon hıncahınç doludur. Konserde söyleyeceği bazı şarkılar hâlâ yasaklıdır. Sahnedeki görkemli görünümü, faşizmin korkusunu yerle bir edeceğe benzer. Hak verilmez alınır edasıyla şarkılarını öyle bir söyler ki yer yerinden oynar. Kolay mıdır sessizlerin sesi olmak. Mercedes Sosa, o güçlü, o çıplak sesinin gücüyle, askerî cuntanın tecavüzcülerine, eli kanlı zalimlerin zulmüne meydan okur. Onun söylediği şarkılar karanlığı yırtan, uzun yıllar boyunca duygusal ve ruhsal açıdan tüm insanları ayakta tutan ezgilerdir. Sahnede, dünyada çok az şarkıcının yapamayacağı bir sesle, duruşla yorumlar şarkılarını...

O Mercedes Sosa'dır ve dünyanın her yerinde şarkıları kitleleri dalgalandırır.

'Gidiyor Maria,' şarkısı başta olmak üzere tüm şarkılar direniş, tutku, aşk ve devrim yüklü şarkılardır. Ezgiler bu kadının sesinde can bulur, dile farklı gelir. İnsanlar onu dinlerken isyan duyguları kabarır, direnç tazelerler.

Bu tarihi konserin tüm kayıtları dönemin en büyük klasik eserlerinden biri olur. Seyirci ağlar, isyan eder, özlemini ve üzüntüsünü bitirir. O konserde bilinir ki hapishanelerde, evlerde, mahzenlerde, işkence odalarında söylenen, geceleri fısıldanan bu güzelim şarkılar, Buenos Aires opera binasının sahnesinden kan ve gözyaşı gibi sessizce süzülür.

Nueva Cancion (Yeni Şarkı) hareketinin Şilili kurucusu, 1967'de intihar eden büyük müzisyen ve şair Violetta Parra'nın bestelediği bu şarkıyı çok seviyorum.

"Gracias a la vida que me ha dado tanto"

"Bana bunca şeyi bahşetmiş hayata şükürler olsun

İki yıldız verdi bana ve ben onları açtığımda

Siyahla beyazı hakkıyla ayırabiliyorum

Gökyüzünün en tepesindeyken en derini aydınlatıyor

Ve kalabalığın içindeki sevdiğim adamı bana gösteriyor."

Aslında Mercedes Sosa'nın şarkıları "Hep hüzün, aşka özlem, melankoli ve güzellik, hep ayrılık ve umutsuzluk… Barikatlara çağrı nerede? Nerede isyan? Devrim bunun neresinde diye sormaya başlayınca ansızın bu soruları duyar gibi Sosa aniden ritmi değiştirir. Uruguay'dan güzel bir şarkı seslendirmeye başlar:

"Sürüyle erkek kardeşim var.

Sayısını ben bile bilmiyorum."

Seyircinin nefesi kesilir. Bundan sona neyin geleceğini tahmin etmek zor değildir. Gece doruk noktasına ulaşmak üzeredir.

Sosa, fakir insanların sıcak elleriyle ilgili şarkılar söyler, sonra birden ölümden, nereden geldiği önemli olmayan, bizi izleyen insanlarımızın ölümünden söz eder.

Çıt çıkmayan salon birden yerini kulakları sağır eden haykırışlara bırakır. Mercedes, tam bu noktada, Selçuklu kılıcı misali, o tek, kısa, muhteşem ölümcül darbeyi indirir:

"Sürüyle erkek kardeşim var.

Sayısını ben bile bilmiyorum.

Bir tek kız kardeşim var ama

En güzeli

Adı özgürlük!"

Bundan birkaç ay sonra askerî cunta devrilir.

Mercedes Sosa 2009'da bu dünyadan göç eder. Son yolculuğundan hemen önce, kendisinin büyük hayranı olan Arjantin Cumhurbaşkanı Cristina Fernández de Kirchner sembolik ve hayli duygusal merasimde ulus ve tüm Latin Amerika adına elini tutar ozanın. Bu iki güçlü kadın birçok yolu kat ederek modern Arjantin'in sembolü hâline gelmişlerdir.

Bu dünyadan Mercedes Sosa geçti…

O, "Latin Amerika'nın Annesi" olarak da anılıyor.

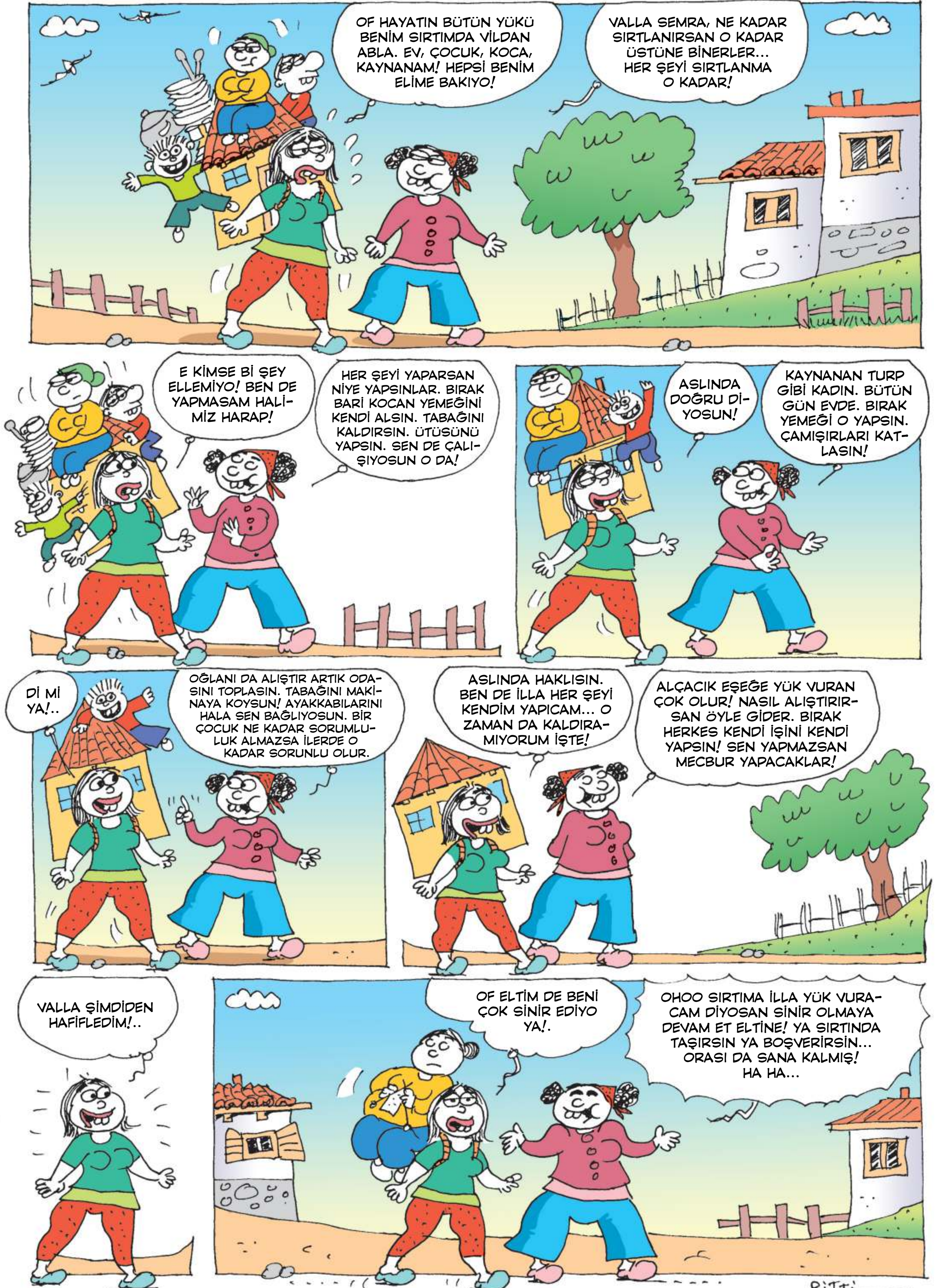
Omzundaki şalını simgeleştiren, müzik kariyerinde kırk albüm kaydeden ve altı filmde oynayan Sosa, Pavarotti, Shakira, Sting ve Joan Baez gibi isimlerle birlikte seslendi. Uluslararası çok sayıda ödüller aldı. UNESCO iyi niyet elçiliği yaptı.

"Gracias A La Vida" Teşekkürler Hayat şarkısı ile İstanbul Harbiye'de sesi semalara yükselip, tatlı bir meltem olarak gönüllere doldu. Sesiyle dünyada fırtına gibi esen ve iz bırakan kadın, ölümsüz sesi ve yorumuyla sonsuza değin kalplerimizde yaşayacaktır.

Teşekkürler Mercedes Sosa… Teşekkürler Hayat…

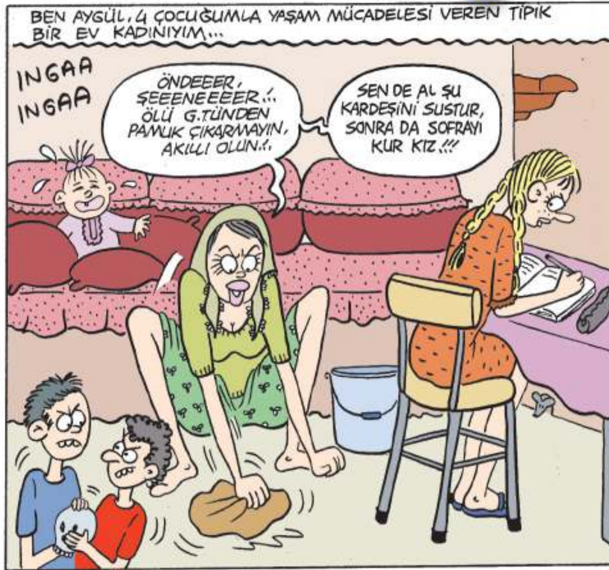
Yük

Feyhan Güver

SİNEMOR Bi gıdım sevgi

ipek özsüslü

BANA BAK AYGÜL !!! YA O FEYSBUK HESABI KAPATILACAK, YA DA İLİŞKİSİ VAR YAPACAKSIN!.. OLMADI ORTAK Bİ HESAP AÇACAKSIN... BENİM TEPEMİN TASINI ATTIRMA!..

Artık bu işin saklanacak tarafı kalmamıştı... Fabrikadan bi arkadaşın düğününe bile beraber gidip karşılıklı oynadık... Bilenler bilir, Cemal'le (Kadir İnanır) oynayan iflah olmaz, artık onun pençesinden kurtulamazdı...

DARACIK DARACIK SOKAKLAAR KIZLAR MİSKET YUVARLAAR ....

ŞIK ŞIKI ŞIKI ŞIK ŞIKI
ŞIK ŞIKI ŞIK ŞIK
ŞIK ŞIKI ŞIKI

Sünepe kocam Cuma da boş durmadı tabi, barışmak için eltim ve görümcemle beraber ruj ve allık gönderdi...

CUMA ÇOK PİŞMAN. BARIŞMAK İSTİYOR. SÖZ VERDİ ADAM OLACAKMIŞ!..

BAŞINI BAĞRINI YESİN RUJ DA ALLIK DA!!! İSTEMEM GEÇTİ ARTIK!..

İLLA KAHPE OLACAM DİYOSUN!..

KAHPEYİİİİM ULAAAN KAHPEEEEE!.. İTİRAZINIZ MI VAR!

AZMIŞ BU GİDELİM!!

KIZ DİDAR ABLA, BANA TAKTİK VER CEMAL'İ YAKMAK İSTİYORUM...

KOKLAT AMA VERME YAKAR YAKAR KAVURURSUN!..

SAHİ Mİ DİYOSUN, BAŞKA?!

KAZIK GİBİ YATMA, CİLVELİ OL!.. KULAĞINA ÜFLE!..

Bu arada dedikodular başlamıştı...

KIZ AYGÜL, SENİN İÇİN KOCASINDAN, CEMAL ABİ YÜZÜNDEN BOŞANACAK DİYORLAR!..

BOŞANDIĞIM YERİMİ YESİNLER!..

Cemal'e 4 çocuğum olduğunu söylememiştim. Ne biliim yeri gelmedi galiba... Bi gün bizi yolda gördü... O an acaba ne düşündü ?!!

OHAAAA... BU NE YAAA!! YUHHH!! ACABA SEZERYAN MI NORMAL Mİ?!

?!

KAHVE
ORAMI YESİNLER
KAYNIM
KISIR
CUMA
4 ÇOCUK
DÖLLÜ DÖŞLÜ ADAM
ELMA
YUVA YIKAN KADIN OLMA
ÇİFTETELLİ
GÖRÜMCEM
CEMALİM
TAKTİK
ELTİM
YEMEK
OFSAYT
MİSKET
DİDAR ABLA
♡FB
BABAM
AZİZ BAŞKAN
CUMA
AYGÜLÜM
BÜYÜLER
BACADAKİ DONUM
YILAN BELİ
FUTBOL
BACAKLARIM
BÜYÜLÜ AYRAN
TAKTİK
KAHVEDEKİLER
ANAM
SULU SULU ELMA
4 ÇOCUK

ALLAH HEPİNİZİN BELA-NIZI VERSİN!!! REZİLLER!! UTANMAZLAAAR!! SAYSA-NIZAAAA LAAAAN!!! BİİİİRR! SAYSANIZAAA!! O GAVATA DA SELAM SÖYLEYİN... İKİİİİİİİİİ!!!
Cemal 'i eve bağlama büyüleri de tam gaz devam etmekteydi... Hoca efendi kavrulmuş yılan üzerinden 100 kere atlamasını tembihlemişti anasıyla karısına...
FISSS
FISSSS
ANAMIN BACIMIN YANINDA UTANMIYO MUSU-NUZ BE!!! REZİLLEEER!! SAYSANIZA LAAAAAN... YEDİİİİİİ... SAYSANIZAAA SEKİİİİİİZ!!

Büyüler bize yaramıştı... Ertesi gün Cemal 'i arka-daşın evine attım!!
SEN KOCANDAN BAŞKASIYLA BİRLİKTE OLDUN MU ?? ÇOK USTASIN !!
BU NE DEMEK OLUYOR ŞİMDİ CEMAL BEY? BELKİ SAĞLAM Bİ PORNO ARŞİVİM VAR. BELKİ KENDİ KENDİMİ YETİŞTİRDİM... OLAMAZ MI YANİ... SORMAYACAKTIN BANA BU SORUYU!!

GAT!!!
AYGÜÜÜÜL DUUUR, YANLIŞ ANLADIN!! AYGÜÜÜÜL!!

SENDEN NİKAH İSTEYEN Mİ VAR??
YA SENDEN İSTEYEN VARSA...
SENİ NİKAHSIZ MI YAŞATICAAM...
NEYSE YA İYİ OLUR, ÖLÜNCE EMEKLİSİ BANA KALIR...
Kahraman-larımız aralarında-ki yanlış anlaşılmayı çözdüler ve evlen-meye karar verdiler... Çekemeyen oramı yesin diyen Aygül, gelinlik bile giydi...

Çekemeyen oramı yesin diyen Cemal ise bütün çocukları torladı toparladı düğün bile yaptı...

5 YIL SONRA...
BAŞINI BAĞRI-NI YESİN CEMAL... Bİ FOTOĞRAFI BURNUMDAN GETİRDİN!!
HER SENE MODA ETTİ BU FOTOĞRAF İŞİNİ BAŞIMA... ÇATLAK KARI!!

DEMEK Kİ NEYMİŞ...
KOMŞUNUN KARISI KOMŞUYA KIZ GÖRÜNÜRMÜŞ!!
YA DA BAŞKA Bİ DEYİŞLE...
YASTIK DEĞİŞTİRMEYLE BAHT DEĞİŞMEZMİİİŞ... YA DA ŞÖYLE BAĞLAYALIM; GÖKTEN 3 ELMA DÜŞMÜŞ. BİRİ AYGÜL'E, BİRİ CEMAL'E, BİRİ DE AYGÜL'LE CEMAL'İN ORASINI YİYENLERİN BAŞINAAAA...

BAŞLA

KORKULARIM

İNSANLIĞIN SONLANMASI

80'li, 90'lı yıllar filmi izlemek akisye-teme iyi geliyo, böle insanlar sarılabiliyo hmmm...

SON ARILAR BUNLAR

UMUTLARIM

YAŞASAK NE YAPIYORDUK Kİ?!

O ÖYLE İMİŞ İĞRENÇ!

BU BÖY-LE İMİŞ KÖTÜ!

UMUTSUZLUĞUM

FAKİR MİYİM LAN BEN, EKMEK DİYE UMUT YİYİM!

GÖN-LÜM ZEN-GİN!

TAMAM FAKİRİM BELKİ AMA

KORKUSUZLUĞUM

EEEH NE OLACAKSA OLSUN LAN!

NETLİKLERİM

HER DENEYİMİN BİR SONU VAR O KESİN!

THE SON

KAFA KARIŞIKLIKLARIM

Devam-ke

Bişey yapmalı!

NE DÜŞÜNE-CEĞİMİ BİLE-MEZ OLDUM!

ÖFF!

Hiç bişey değiş-miyo!

GÜVENİM

KENDİME VE HAYATA!

HAYALLERİM

HAYAL EDEME-DİĞİM ŞEYLER DE VARDIR!

HAYALLERİM...

GÜVENSİZLİKLERİM

EKONOMİ BOK, DEMOKRASİ YOK, HAK YOK, HUKUK YOK, SANAT YOK, SEVGİ YOK!

BETÜLYILMAZ

Yaşam Koçu Afet

Feyhan Güver

